

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 16 januari 2020

---

1. 19.30 uur Opening en mededelingen

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom bij deze commissie Bestuur. Het is vandaag 16 januari 2020, of 2020, wat u wil. Een bijzonder hartelijk welkom aan mevrouw Van der Windt van D66, wiens eerste vergadering zij hierbij zit. Ik hoop dat het bevalt en dat u even blijft. Zijn er nog berichten van verhindering? Neen? Als u spreekt, mevrouw Van der Windt, dan moet u even het knopje indrukken, hoe onbelangrijk het ook lijkt, altijd even ...

Mevrouw Van der Windt: Dilia Leitner is vandaag afwezig.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Verder geen berichten van verhindering? Neen? Oké. Wat betreft de Raadsmarkt 5G, daar was wat onduidelijkheid over, want hoort het nou bij de commissie Bestuur, of hoort het bij de commissie Samenleving? Het gezondheidsaspect hoort bij de commissie Samenleving, de vergunningen horen bij de, en de commissie Beheer heeft ook nog een pootje. Dus er is besloten om het met drie commissies gezamenlijk te gaan organiseren. Mijnheer Gün heeft zich aangemeld namens de commissie Bestuur, mijnheer Trompetter heeft zich aangemeld namens de commissie Bestuur, dus de vraag is: wilt u die overdragen aan de heer Hulster vanuit de commissie Beheer, dat hij het overneemt van u?

De heer ...: '...'.

De heer Trompetter: Ja, dat mag natuurlijk, maar is mijnheer Hulster daar ook over gevraagd of hij dat ...

De voorzitter: De vraag is eigenlijk: wilt u dat aan hem vragen? Dat leek ons een goed idee.

De heer Trompetter: Ja, waarom? Mag ik dat vragen? Maar goed, het maakt verder niet uit, hoor.

De voorzitter: Nou kijk, mijnheer Trompetter, we hebben mijnheer Gün – dit is de planning, hè – vanuit Bestuur en de Actiepartij heeft ook interesse in ieder geval getoond om mee te doen met het organiseren, maar als we nou iemand vanuit Beheer van de Actiepartij zover kunnen krijgen om vanuit Beheer en dan hebben we de derde van commissie Samenleving, daar heeft mevrouw Çimen zich daarvoor aangemeld, dus als het goed is gaan zij gezamenlijk die Raadsmarkt organiseren. Ja?

Wethouder Botter: Mevrouw de voorzitter, ik ga daar natuurlijk niet over, maar ik begrijp dus dat ik de kans loop om als coördinerend wethouder 5G in vier verschillende commissies te komen opdraven?

De heer ...: Ja.

Mevrouw ...: Voor een Raadsmarkt.

Wethouder Botter: Ja, maar in de toekomst in vier verschillende commissies?

De voorzitter: Ik denk, mijnheer de wethouder, dat het verstandig is om als wij dan toch een Raadsmarkt organiseren, om dan ter plekke te bepalen waar het zwaartepunt ligt van dit onderwerp en dan te bepalen in welke commissie het terug dient te komen. Als we dat met u kunnen afspreken, dan komt het volgens mij ...

Wethouder Botter: Mijn Facebooklezers maken zich al zorgen dat ik te weinig thuis ben.

De heer ...: Te weinig te doen had.

De voorzitter: Ach gossie. Goed, er gaat een lijst rond, klopt dat? Er gaat een lijst rond voor af- en aanmeldingen voor het werkbezoek aan de afdeling Informatievoorziening op 27 januari aanstaande, dat zal zijn tussen zes en zeven. De eerder geplande technische sessie over het Haarlems Ruimtelijk Planproces van 11 november jongstleden voor de commissie Ontwikkeling en de andere geïnteresseerde raadsleden kan bij voldoende belangstelling opnieuw, dus nog een keer, worden georganiseerd op maandag 20 januari. Ook daar gaat een lijst voor aanmeldingen voor rond. Er is een aantal zaken veranderd in de agendering, in de agenda. Door een meerderheid van de commissie is via de mail aangegeven dat agendapunt 10 van de agenda wordt afgevoerd en wordt doorgeschoven naar de vergadering van 13 februari. Dat gaat over het nachtleven en de nachtburgemeester. De reden daarvoor: er is een brief gestuurd naar de burgemeester, de burgemeester heeft daar nog geen schriftelijk antwoord op gegeven, dus wij willen graag ... Wij, de commissie wil graag een schriftelijke reactie van het college en dan kan het op 13 februari behandeld worden, met uw welnemen. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ik heb daar even toch een punt van orde. Ik vind het niet heel correct om dat op deze manier te doen en dan een mail te krijgen dat er geconsulteerd is. Dat is niet gebeurd. U maakt een optelsom van een mailwisseling. Ik vind dat we op dit moment, op de agenda staat dat het vaststellen van de agenda, dat we op dat moment even ordentelijk met elkaar afstemmen: dit gaan we wel of niet doen en onder die voorwaarden. In dit geval is de burgemeester bereid om die notitie ook te gaan verschaffen. Als dat de reden is om uit te stellen, als de burgemeester zegt: ben ik helemaal niet van plan. Dan hoeven we het niet uit te stellen.

De voorzitter: Mijnheer Rutten heeft volledig gelijk, het was ook eigenlijk: ik doe net of het een opmerking is, maar het is eigenlijk een vraag. Gaat de commissie ermee akkoord dat dit van de agenda af gaat? En de vraag aan de burgemeester: bent u bereid om een schriftelijke reactie te geven namens het college over dit onderwerp?

Burgemeester Wienen: Het korte antwoord is: natuurlijk, ja, als dat gewenst wordt. Misschien toch even de toelichting: ik had zelf eerlijk gezegd met de beantwoording gewacht, omdat ik dacht: er is gevraagd om het op de raadsagenda te zetten, misschien is het wel aardig om open discussie met elkaar te hebben en dat mee te nemen bij de beantwoording. Maar als u zegt: wij prefereren een andere volgorde, namelijk eerst maar eens even iets horen over hoe de portefeuillehouder ernaar kijkt en dan gaan we vervolgens een discussie voeren. Dat kan ook.

De voorzitter: Nog even voor alle duidelijkheid: niet de belangrijkste reden, maar ook een reden dat het niet op de agenda staat vanavond is dat de briefschrijvers zelf één avond per jaar niet aanwezig kunnen zijn in deze commissie om erbij te zijn als dat onderwerp behandeld wordt en laat dat nou uitgerekend vanavond zijn geweest. Dus ook uit een soort van vriendelijke geste naar hen toe dat zij erbij kunnen zijn als hun onderwerp wordt behandeld, is er ook – maar nogmaals, niet als belangrijkste reden – maar heeft dat bijgedragen, denk ik, aan het oordeel van de meerderheid van deze commissie om het te verschuiven naar 13 februari. Dus ik stel nogmaals de vraag: wat vindt de commissie daarvan? Gaan we het vanavond behandelen, of gaan we het

in februari behandelen? Ja? Ik zie geknik, hartstikke goed, dan is dat bij deze besloten, komt het 13 februari terug op de agenda.

De heer ...: '...'.
[Yellow box]

Mevrouw ...: '...'.
[Yellow box]

De voorzitter: Ja, zal ik dat nu even zeggen? We hebben een inspreker vanavond, dat is mevrouw Sparla. Ja, dat hoeft nog niet, hoor. U kunt nog ... Ja, u mag wel vast gaan zitten, maar ...

2. Vaststellen van de agenda

De heer Garretsen: Over het vaststellen van de agenda heb ik nog een opmerking.

De voorzitter: O, ja, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Voorzitter, bij de ingekomen stukken zit een brief van de burgemeester over het tekort aan mankracht bij de politie. Hij verzoekt aan het eind van die brief om die brief in samenhang te bespreken met het Actieprogramma Handhaving en Veiligheid. Ik wou u voorstellen om deze brief bij de behandeling van dat agendapunt, dat is agendapunt – ik weet het niet zo gauw, maar het laatste agendapunt – Integrale Veiligheid en Handhaving, om die brief daarbij in de behandeling mee te nemen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Op uw voorspraak heeft inmiddels de griffie die brief ook bij de agenda toegevoegd, dus hij is daar vindbaar. Het is niet zo'n hele lange brief, dus die kan nog even gelezen worden.

3. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De voorzitter: De rondvragen, ik heb een aantal rondvragen binnengekregen van u. Van Trots voor burgemeester Wienen, over de autobranden. Van Trots voor, ik neem aan voor wethouder Botter over de ICT-systemen. Er komen zo meteen nog wat opmerkingen en mededelingen over.

Wethouder Botter: '...'.
[Yellow box]

De voorzitter: Jouw Haarlem voor burgemeester Wienen, denk ik, over het vuurwerkverbod. De Actiepartij over de Reddingsbrigade voor burgemeester Wienen. PvdA voor wethouder Snoek – die overigens niet vandaag in deze commissie zal zijn, dus misschien kan dat alvast schriftelijk, of misschien namens een ander collegelid kan die vraag beantwoorden – dat zal gaan over de mogelijkheden om de schommelingen in het gemeentefonds als gevolg van de trap op, trap af-systematiek te dempen. De SP voor burgemeester Wienen, over het mediafonds. De SP voor burgemeester Wienen inzake het voornemen om bezoekers en bewoners van het centrum de openbare ruimte te volgen met hun wifi-sigitaal. Ja, goed, maar dat komt dan later. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, ik vind het toch wel jammer dat wethouder Snoek niet hier kan zijn, want het is toch gebruikelijk dat als er een rondvraagpunten zijn, dat de collegeleden daar in ieder geval beschikbaar voor zijn. Het is natuurlijk toch een actueel financieel punt, zeker ...

De voorzitter: Mijnheer Sepers, voordat u verder gaat, het is mijn fout. Ik heb net begrepen dat mijnheer Snoek, die komt speciaal voor uw rondvraag hier naartoe.

De heer Sepers: Hij komt voor de commissie, heel goed.

De heer ...: Dat kost hem een pilsje, Bas.

De voorzitter: Het kan wel zijn dat we daar even moeten ...

De heer Sepers: En mag ik, nu ik toch het woord heb, ik heb ook voor de burgemeester, dat heb ik niet op schrift gesteld, maar een klein rondvraagpunt aan het eind.

De voorzitter: Volgende opmerking, zijn er verder nog rondvragen die ik niet genoemd hebt? Mijnheer Drost?

De heer Drost: Ja, vuurwerk voor de burgemeester.

De voorzitter: Vuurwerk voor de burgemeester. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik had twee rondvragen aangekondigd en ik heb er één horen noemen. Dus één ging over de Reddingsbrigade, of dat geen onderdeel zou moeten worden ...

De voorzitter: Die heb ik genoemd, ja.

De heer Trompetter: ... van '...'. Ja, en die andere, of in kaart gebracht kan worden welke Haarlemmers er de dupe zijn geworden van de toeslagenaffaire.

De voorzitter: Ja, maar dat is een andere commissie, dat is de commissie Samenleving.

De heer Trompetter: Oké.

De heer Van den Raadt: Ja, of er nog een update kan komen over die brand eerst in die flat bij Schalkwijk, waar die mevrouw was overleden. Ik heb toen gevraagd: houdt u ons up-to-date met dat hele proces. We hebben alleen in de krant vernomen dat die mevrouw is vermoord en daarna in de brand gestoken, maar ik zou graag nog eens willen weten: is die persoon opgepakt, wat is daarmee gebeurd, wie was dat, waar in welke, waaruit gebeurde dat? Wat meer informatie, want dat was nogal een grote schok.

De voorzitter: Oké, mijnheer '...', dat lijkt mij een rondvraag voor de heer Wienen. Ik kan me voorstellen dat er niet met naam en toenaam en rugnummers antwoord gegeven kan worden op deze vraag, maar zover mogelijk zal de burgemeester binnen zijn mogelijkheden antwoord geven hierop. Zijn er verder nog rondvragen? Nee? Er is een aantal mededelingen, een van die ... Wij zijn aangekomen bij de mededelingen van het college. Mijnheer Botter heeft aangegeven drie mededelingen te hebben en ik geef hem graag het woord.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dat zijn in ieder geval drie mededelingen betreffende de ICT-ontwikkelingen in onze gemeente. In de eerste plaats is er een kwetsbaarheid ontstaan op het Citrix-dossier. Niet zozeer bij ons, maar wel bij het UMC in Leeuwarden. Daar is een hack geweest en we hebben in ieder geval op basis daarvan alles meteen in werking gesteld om te kijken in hoeverre wij ook risico liepen. Er zijn een aantal externe hackers ingehuurd om te kijken hoe veilig wij waren of niet en wij zijn veilig, dus daar is geen kwetsbaarheid geconstateerd. Met de Rekenkamercommissie hebben wij verschillende keren al van

gedachten gewisseld over de problematiek van de persoonsgegevens en persoonsbeveiliging. Zoals u al bij de behandeling van het stuk destijds heeft aangegeven in de vorige commissie, was daarmee niet ook de Rekenkamercommissiebehandeling afgedaan. We hebben dat gesprek gevoerd, het is inderdaad zo dat zij nog een aantal vraagtekens en vraagpunten hebben. Dat betekent dat ik niet kan voldoen om te zorgen dat meteen volgende maand het stuk in de commissie komt, maar dat wij een maand later of hooguit twee maanden later met de reactie op de vragen van de Rekenkamer zullen komen. Dan is er nog een discussie – en misschien raakt dat ook hetgeen wat straks door Trots Haarlem wordt gevraagd – de behandeling van Windows 7. Wij hebben inderdaad nog het gebruik over Windows 7 en ook daar is geen veiligheidsrisico. Daar is nog steeds ondersteuning, omdat de VNG een bepaalde licentie heeft nog gedurende het jaar om daarvan ondersteuning te krijgen. Dat neemt niet weg dat wij op dit moment bezig zijn met de migratie van Windows 7 naar Windows 10, waarbij een hoger beveiligingsniveau weer gegarandeerd wordt en waarbij dat ook volledig wordt ondersteund. Wij zullen de komende periode u daarvan volledig ook op de hoogte houden. Tenslotte, zoals u misschien heeft gezien werkt het systeem als het goed is rondom camera's en de audiodiensten voor de burger buiten deze zaal weer wat beter. Er is in de tussentijd van het kerstreces een update geweest van de software, alle bugs zijn uit het systeem gehaald en als het goed is zijn wij de komende periode weer voorzien van een goede audio- en videostreaming met de burgers van Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Burgemeester, heeft u nog mededelingen? Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, een beetje ook een dilemma. Er is vorig jaar door GroenLinks – door uzelf, voorzitter – en de ChristenUnie, de heer Visser, een initiatiefvoorstel ingebracht over extra begeleiding voor ongedocumenteerden. Asielzoekers dus, mensen die uiteindelijk niet in het land mogen blijven, maar hier nog wel zijn. Wij hebben dat, normaal gesproken is dan de gang van zaken dat wij dat bekijken en dat wij daar ons commentaar op geven en dat het vervolgens behandeld gaat worden, maar bij het bekijken kwamen wij tot de conclusie dat het college eigenlijk van mening is dat het in lijn met het huidige beleid is om inderdaad die extra begeleiding te geven en dat daar ook middelen voor beschikbaar zijn. Ik heb even contact gehad met de initiatiefnemers en gezegd: de vraag is even of je dan een hele procedure met behandeling van een initiatiefvoorstel moet gaan volgen, of dat wij als college de bestaande middelen gewoon gaan inzetten. Nog één punt, want voor de rest kan ik me voorstellen dat ik u overval, maar ik dacht ik meld het hier even, want de initiatiefnemers zeiden: natuurlijk, het gaat ons om de zaak, dus als het college het oppakt, dan hoeft het initiatiefvoorstel er niet te komen. Maar het is wel ingediend bij de raad, dus het is uw zaak om te beoordelen of u zegt: wij willen eigenlijk liever die weg blijven bewandelen. Wat voor het college een belangrijk punt was, eigenlijk is begeleiding van ongedocumenteerden van rijkswege gezegd: dat willen wij niet. Daarom is er met de VNG afspraken gemaakt dat er speciale voorzieningen komen, LVV's, waar ongedocumenteerden terecht kunnen en waar intensief door gemeenten en Rijk gewerkt wordt aan een duurzame oplossing van de situatie. Wij horen bij de LVV Amsterdam, die is ingericht, maar Amsterdam heeft ons laten weten dat er gewoon geen plek is voor de Haarlemse uitgeprocedeerden. Ja, om die reden hebben wij als college gezegd, anders hadden wij wel moeite gehad met het voorstel, simpelweg omdat we zeggen: dan is het wenselijk om gebruik te maken van de voorliggende voorziening. Maar nu die niet beschikbaar is, vinden wij het voor de hand liggend om te zeggen: laten we dan de begeleiding ook daadwerkelijk geven. Maar nogmaals, het is ook aan u, of u zegt: maak gewoon het proces af van initiatiefvoorstel, of pak het als college op en dan is het initiatiefvoorstel daarmee niet meer nodig.

De voorzitter: Het is aan u. Is de vraag duidelijk die voorligt?

De heer Garretsen: Een vraag? Een mededeling.

De voorzitter: Nee, dit was een mededeling van de burgemeester. Ik zet dat om in een vraag, want uiteindelijk moet de commissie nu, of straks, besluiten: wordt de koninklijke weg van het initiatiefvoorstel gevolgd? Dat betekent dat het behandeld wordt in de commissie. Of kan het college ...

De heer Garretsen: Deze mededeling '...'.
...

De voorzitter: Natuurlijk, maar ik dacht: ik leg het nog even uit, mijnheer Garretsen. Als u daar geen behoefte aan heeft, dan doe ik dat niet.

De heer Van den Raadt: Voorzitter?

De voorzitter: Zijn er vragen over wat er zojuist is gezegd door de burgemeester? Is dat zo, mijnheer Garretsen, bent u zo een beetje, ja? Oké. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, tijdens het nadenken door de fractie Trots Haarlem hoorden we graag wat dan precies de kosten zijn voor de gemeente Haarlem.

Burgemeester Wienen: 15.000 euro.

De heer Van den Raadt: Per persoon?

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, dat zijn de totale kosten, zoals ook genoemd overigens in het initiatiefvoorstel. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Om hoeveel personen gaat het op dit moment?

Burgemeester Wienen: Ik meen dat er een stuk of twintig mensen gebruik van maken in Haarlem, maar het precieze aantal zou ik even moeten opzoeken.

De heer Garretsen: Voorzitter, u maakt er een agendapunt van, van een mededeling.

De voorzitter: Goed, maar we moeten wel even. Weet u wat? Ik laat hem even liggen, ik ga er zelf ook wel even over nadenken hoe we dit vervolgens weer terug laten komen om uw oordeel te hebben. Prima.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Wat betreft de agenda van 13 februari. Er is ter advisering ontvangen de eerste wijziging gemeenschappelijke regeling Cosensus en de eerste wijziging financiële verordening gemeente Haarlem 2018. Dat is ter advisering. Ter bespreking ontvangen geagendeerd aangekondigd, de raadsinformatiebrief over SRO, zoals aangekondigd tijdens de vergadering van 12 december 2019, en de brief van Horeca Haarlem inzake nachtburgemeester. Dat is dus het agendapunt wat voor vandaag is doorgeschoven, die staat op de agenda voor 13 februari. Zijn er stukken ter kennisname aangeleverd vandaag die geagendeerd dienen te worden? Mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: Ja, als het niet in februari kan, dan in elk geval in maart. Er zit een brief van wethouder Botter bij, waarbij hij aankondigt dat er in 2021 19% op te wijkraadbudgetten zal worden bezuinigd. Ik vind dat die brief moet worden besproken in de commissie Bestuur, los van het feit of van de vraag of het hier een

raadsbevoegdheid gaat, het gaat tenslotte om een budget, vind ik dat we in elk geval het fatsoen moeten hebben richting de wijkraden om hier toch zorgvuldig over te praten.

De voorzitter: Wethouder Botter heeft gevraagd om daar even wat over te zeggen, dat mag wat mij betreft. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, ik kan me voorstellen dat deze brief vragen oproept. Het is een bezuiniging die in 2015 al is besloten, die wordt nu geëffectueerd. Die is een aantal jaar niet geëffectueerd en binnen de bezuiniging ga ik in ieder geval kijken of het mogelijk is om de schade zoveel mogelijk te beperken, omdat de systematiek die gehanteerd wordt zo is dat wij het budget verdelen over alle wijken waar mogelijk een wijkraad zou kunnen zijn of zou kunnen komen. Bij een aantal wijken is er geen wijkraad en dat betekent dus dat dat bedrag automatisch naar de algemene middelen gaat. Daarvan zeg ik: dat vind ik niet een juiste systematiek. Dus we gaan nu kijken: hoeveel wijkraden zijn er nog en dan op basis van het budget wat we beschikbaar hebben, dan verdelen we dat. Dat is hetgeen wat ik over kan vertellen. Voor de rest is het de raad die heeft ingestemd destijds met de desbetreffende bezuiniging.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, na het horen van deze informatie.

De heer Garretsen: Dat is geen informatie, dat is een keurige samenvatting wat er in de brief staat. Ik vind desondanks dat erover gesproken moet worden. We hebben dat in 2015 besloten. De eerste vraag die voorligt: gaan we dat besluit van 2015 alsnog effectueren? Het tweede punt, en dat vind ik belangrijk, dat wij het fatsoen moeten hebben richting de wijkraden om hier toch over te praten, zodat de wijkraden ook de kans hebben om hun mening hierover te zeggen. Ook al zou de meerderheid van de commissie zijn om die bezuiniging, die besloten is in 2015, door te voeren, dan nog vind ik dat wij daarover in deze commissie moeten discussiëren.

De voorzitter: Vraag aan deze commissie. Bent u het eens met mijnheer Garretsen vindt u dat deze brief geagendeerd dient te worden? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u. Ja, eens met het betoog van de SP.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, eens met de SP. Sterker nog, ik meen mij te herinneren dat het deels klopt wat de wethouder zegt dat het in 2015 is aangenomen, maar daarna heel snel is afgevoerd, omdat er een hele shitstorm overheen kwam. Dus dan zou ik dat graag even willen bespreken zonder dit zomaar aan te nemen.

De voorzitter: De rest van de commissie? Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ik ben het op zich eens om te bespreken. Die bezuiniging is weliswaar afgesproken natuurlijk in 2015. Ik vroeg me nog wel af, inhoudelijk, of het vastgestelde Actieplan Nieuwe Democratie, of dat een ander licht zou werpen op deze bezuiniging of niet. Maar dat is ...

De voorzitter: Het lijkt me dat dat meegenomen kan worden in de bespreking van de ...

De heer Sepers: Die nemen we dan mee bij de behandeling.

De voorzitter: Ja. Goed, ik neem maar aan als de rest niet knikt of schudt, dat we dit gewoon gaan agenderen. We hebben nog redelijk wat ruimte op de agenda van 13 februari, als er geen gekke dingen gebeuren kunnen we hem 13 februari al behandelen, met uw welnemen. Zijn er verder nog zaken die geagendeerd moeten worden? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Niet zozeer geagendeerd, maar het verbaast me een beetje. 3.3, motie 'Wie zaait, zal oogsten' staat erop. Ik begreep even niet waarom die erop staat, want het verzoek is aan de commissie om invulling te geven nu aan die motie. Terwijl we allemaal weten, we gaan niet meedoen met het wietexperiment, omdat het niet voldoende aansluit bij wat we hier in Haarlem aan het doen zijn. Dan denk ik dat we in ieder geval toch tot aan de volgende Kamerverkiezingen deze motie gewoon rustig op de plank kunnen laten liggen. Maar ik weet niet waarom die hierop staat, of ter afdoening, ik heb geen idee.

De voorzitter: Ik snap uw punt. Hij kan ... Wat doen we? Dan blijft die actief, als de rest van de commissie het daarmee eens is, dan blijft die gewoon actief. Dan wordt die niet afgedaan, dan laten we hem even staan – hangen, liggen, op de plank. Ja, verder? Mijnheer Van den Raadt, u had nog een agendapunt?

De heer Van den Raadt: Aansluitend bij dit dan. Komt u nou eens met duidelijkheid wanneer nou een motie als ingezonden stuk staat en een andere keer staat het gewoon pontificaal op de agenda. Daar is nog steeds geen duidelijkheid over. Een ander punt wat ik hier dan meteen drop, had misschien bij agenderen moeten gaan, maar: sinds wanneer besluiten wij dat als stukken niet behandeld worden, dat wij steeds later beginnen? Waarom niet gewoon op dezelfde tijd beginnen en dan eerder stoppen? En wat de agenda betreft, ingekomen stukken: 1.3, 'Intrekking aanstelling lid leefbaarheid en initiatiefraad'. Ik begrijp niet wat daar precies nou staat, want dat staat er zo vaag. Kunt u daar eens een keer een mededeling over doen? Ik begrijp dat de persoon in kwestie er helemaal geen moeite mee heeft als de geheimhouding wordt weggehaald, dus dat kunt u weghalen voor die brief die aan die meneer gericht is. Maar het is totaal onduidelijk wat daar nou precies gebeurt.

De voorzitter: ik hoor een aantal vragen. Ik heb ook een aantal antwoorden. Wat betreft die toezeggingen, die afdoening van moties, et cetera. Die worden tegenwoordig standaard op deze lijst gezet, ter kennisname ingekomen stukken. Mocht het zo zijn dat er wordt ingestemd met afdoening van de motie, dat die inderdaad is ...

Griffier...: wordt ingestemd.

De voorzitter: Nee, als die wel wordt ingestemd, dan gebeurt er niks. Mocht u het daar niet mee eens zijn dat die wordt afge... Kijk, als u niks zegt, dan wordt ervan uit gegaan dat die is afgedaan. Mocht het zo zijn dat u het er niet mee eens bent, dan dient die geagendeerd te worden, of wordt er zoals nu, wat net is gebeurd, wordt er gezegd: nee, hij is niet afgedaan, hij blijft op de plank liggen, hij blijft actief. Of er is nog niet voldaan aan wat wij gevraagd hebben aan het college en dan kan die nog terugkomen op de agenda, of dan wordt die in ieder geval niet afgedaan. Maar dit is het moment waarop gezegd kan worden: motie is afgedaan of niet. Dus ze komen allemaal een keer voorbij op deze lijst. Klopt toch, griffie? Ja. Verder wat betreft het aanvangstijdstip, op het moment dat er stukken van de agenda af vallen, dat is een ... Het had ook andersom gekund, we hadden ook om vijf uur kunnen beginnen en om zeven uur klaar kunnen zijn, had gekund. Er is in het presidium besloten om naar achteren op te schuiven, in verband met werk- en eettijden. Het had ook de andere kant op kunnen zijn, maar zo is het besloten in het presidium. Als u vindt dat het de andere kant op moet vallen, dan stel ik voor dat u daar een meerderheid voor verzamelt die een brief schrijft aan het presidium en dan gaan we dat weer even in beraad nemen, of zoiets.

Griffier ...: En over 1.3.

De voorzitter: O ja, en over 1.3, dat is nu eenmaal zo besloten, die ...

Griffier ...: Nee, dat is afgestemd met de privacy, met de AVG.

De voorzitter: O, het is afgestemd met de AVG. Dat is een privacymaatregel dat die naam niet bekend kan worden gemaakt.

De heer Van den Raadt: Oké. Maar ja, dan was mijn aanvullende vraag: kunnen we dan eens duidelijkheid krijgen wat daar gebeurt? Want er staat een hele hoop tekst die helemaal nergens wat mee te maken heeft en dan staat er één zin die dan over die initiatiefraad gaat: ongepast gedrag. Is dat ooit aan die meneer verteld dat hij ongepast verdrag heeft getoond, is er een kans gegeven dat hij dat kan bijsturen? Kunt u ...

Wethouder Botter: Bij herhaling.

De heer Van den Raadt: Waarom zijn die brieven dan niet toegevoegd? Wat hier staat is wel heel kort.

De voorzitter: Wil de wethouder daarop reageren, nu u er toch bent?

Wethouder Botter: Op zichzelf ...

De heer Van den Raadt: '...' niet met stukken.

Wethouder Botter: Ik vind het prima om wanneer de desbetreffende persoon de stukken aan u wil overleggen, dat hij dat met u deelt. Maar ik ga niet brieven die met hem zijn gedeeld en zaken die met hem zijn besproken, met u delen. Dat is iets wat ...

De heer Van den Raadt: '...'.

Wethouder Botter: Nee, ook niet onder geheimhouding, dat heeft echt te maken met een integriteitskwestie en te maken met de kwestie van de AVG. Ik ga niet stukken die over individuele burgers gaan met u delen. Ik weet dat u voldoende contact met hem hebt om gewoon heel duidelijk rechtstreeks van hem die stukken te krijgen, maar ik ga daar niet tussen zitten.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder.

De heer Van den Raadt: Maar ja, u komt natuurlijk met voorstellen. Ja, we kunnen natuurlijk wel, ik kan natuurlijk, ik praat met een heleboel burgers, dat klopt. Maar hier wordt iets via de officiële route aangeleverd en voor mij als raadslid is het onduidelijk wat daar gebeurt. Er staat maar één zin en dat is voor mij onduidelijk. Dus ik wil vragen de normale manier of ik daar ...

Wethouder Botter: Het enige wat ik daarover kan en wil zeggen ...

De heer Van den Raadt: Ben ik al uitgesproken?

Wethouder Botter: ... is dat het gaat om een kwestie van dat daar persoonlijke belangen en algemene belangen door elkaar gingen lopen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dan vraag ik me dus af: stuurt u dan even al die stukken die u dan heeft in dit kopje. Hier staat ook geheimhouding op, dan had u die brieven best even, die u dan heeft en dat bewijs daarbij kunnen zetten: onder de geheimhouding. We hebben gewoon geheimhouding, dus dat kunt u best doen.

De voorzitter: Wat ik begrepen heb is dat dat in strijd is met de AVG, dat dat dus niet zomaar kan.

Wethouder Botter: Als u daarover meer informatie wilt hebben, dan kan ik me voorstellen dat er in het presidium over gesproken wordt, maar we gaan het niet hier in de commissie met elkaar praten, ook niet onder geheimhouding en ik ga u geen stukken toesturen. Dat ga ik gewoon niet doen, dat is ook niet aan de orde, dat is ook niet nodig. Volgens mij, maar dat is mijn interpretatie en mijn onderbuikgevoel, daar moet je je natuurlijk niet op blind laten varen, maar vraagt u nu wel heel erg naar de bekende weg.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik wil graag verdergaan. Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Ik zou graag 4.1 wil agenderen. Dat is mijn artikel 38-vraag inzake de actieve informatieplicht. Ik kan nog wel een korte toelichting bij geven, hoor.

De voorzitter: Graag.

Mevrouw De Raadt: Ja? We hebben er natuurlijk in de raad over gesproken. Volgens mij was de raad in ieder geval in meerderheid van mening dat er in dat specifieke geval van Haarlem Marketing er wel degelijk de actieve informatieplicht aan de orde was geweest. Ja, in ieder geval helaas lijkt het college zich op het formele standpunt te stellen dat dat niet het geval was. Dat zou dan betekenen dat wij bijvoorbeeld de handreiking actieve informatieplicht wat verder moeten aanscherpen en wat meer voorbeelden moeten noemen in welke gevallen het college wel actief ons hoort te informeren. Dus volgens mij zou dat een mooi punt zijn voor de commissie Bestuur om daar even van gedachten over te wisselen.

De voorzitter: Uw punt is duidelijk. Is daar een meerderheid voor in deze commissie?

De heer Garretsen: De SP is het daar hartstikke mee eens.

De voorzitter: Ik hoor luid gejuich, met geapplaudiseer, welhaast een staande ovatie. Dus ik neem aan dat dat gewoon bij deze besloten is. Ik zag nog een vinger links, mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik had even op de Partij van de Arbeid gewacht, namelijk om ingekomen stukken 3.5, 'Toezegging reactie op vragen PvdA naar aanleiding van anonimiseren van WOB-verzoeken'. Dat is een heel uitgebreid stuk, daar zeg ik het college dank voor, maar er staat onder andere bij dat de zienswijze bij bestemmingsplannen en zo anoniem moeten worden gepubliceerd. Daar hebben in het verleden de VVD, de SP en ik dacht ook CDA zich tegen verzet, dus ik zou op zijn minst dat uitgebreide stuk van het college willen bespreken.

De voorzitter: Ja, heeft iedereen begrepen wat en waarom de heer Garretsen dit wil agenderen? Gaan we daarin mee, of is er nog ruimte voor tegenvragen? Ja, is dat prima? Ja, prima mijnheer Garretsen, wordt geagendeerd. Staat genoteerd, toch? Ja?

Griffier ...: Ja.

De voorzitter: Oké. Langzamerhand, mevrouw Sparla, komen we nu bij u aan. We hebben nog een puntje, namelijk het transcript. U wilt ook nog wat agenderen?

De heer Trompetter: Nee, dat niet, maar misschien ben ik dan te vroeg of te laat, maar de agenda en de actielijst heb ik twee punten over. Die zit er nog tussen. Twee stuks, ja. Eén is het punt van de herindeling en de fusie Haarlemmerliede en Spaarnwoude die nog steeds op de lijst staat. Is het nog niet afgedaan door het definitief worden van de samenvoeging met Haarlemmermeer? En het gaat ook om een ingetrokken motie, 'Haarlem natuurlijk begrenzen' en de motie 'Haarlem gaat voor Spaarndam'. Dat was mijn vraag één. Vraag twee is, en dat is meer behandelingstechnisch voor de agenda: bij de commissie Bestuur is het mandateringsbesluit uitgesteld, een heel dik pak met papier met de hele mandatering en daar ook nog een verzoek aan gekoppeld om ook een overzicht te geven van alles wat de raad aan het college heeft gemandateerd. Nu wordt er in de commissie Beheer gesproken over het Haarlems civiel planproces. Dus mijn vraag is eigenlijk of dat niet de omgekeerde volgorde is, of we dit niet eerst in Bestuur over het mandateringsbesluit moeten hebben en dan pas in Beheer over het planproces? Ik weet dat nu in Beheer wordt verzocht om dat punt van de agenda af te halen, om die reden.

De voorzitter: Oké, als dat in de commissie Beheer in meerderheid, als dat wordt voorgesteld en in meerderheid wordt aangenomen, dan zie ik geen bezwaar om dat inderdaad eerst in de commissie Bestuur te behandelen en dan vervolgens gewoon logisch in de commissie Beheer terug te laten komen.

De heer Trompetter: En dan dus niet per se het civiel planproces, dat kan wel in Beheer behandeld worden, maar eerst het manda... het vooraf.

De voorzitter: Ja, de logische volgorde zou dan zijn inderdaad hier het mandateringsbesluit en dan vervolgens in de commissie Beheer ...

De heer Trompetter: En dan pas het civiel planproces.

De voorzitter: ... het civiel planproces te behandelen.

De heer Trompetter: Want er is heel veel discussie binnen de raad en tussen de raad en het college over de invloed op voorontwerpen, VO's, DO's, et cetera. Daar gaat het dus om.

De voorzitter: Lijkt mij een logische constatering, mijnheer Trompetter, dank u wel. Ik neem aan dat het al besloten is dat het in de commissie Beheer van de agenda af gaat?

De heer Trompetter: Dat weet ik niet, want ze zijn nu aan het vergaderen en ik heb geen glazen bol en geen doorkijkje, dus.

De voorzitter: Daar is dit van afhankelijk. Mocht het zo zijn dat zij inderdaad in meerderheid akkoord gaan met het afvoeren van de agenda, om dan hier eerst chronologisch het hier te behandelen, het mandateringsbesluit, dan is dat geen enkel probleem. Dan gaan we dat als volgt doen. Eens even kijken, ik zag nog een vinger? Ja, mijnheer ...

De heer Van Reenen: Ja, Jouw Haarlem vraagt waarom de toezegging van de burgemeester om met een motie te komen over de schommels in de openbare ruimte niet op de actielijst staat?

De voorzitter: Sorry, kunt u die vraag nog een keer halen?

De heer Van Reenen: Jouw Haarlem wil graag vragen waarom de toezegging van de burgemeester met een notitie te komen omtrent de schommels in de openbare ruimte niet op de actielijst voorkomt?

De voorzitter: Ja, terecht punt. U heeft gelijk ...

Griffier ...: Misschien is die bij Beheer, dat kan ook.

De voorzitter: Ja, maar ... We gaan hem ergens, hetzij in Beheer of hetzij in Bestuur, gaan we hem op de actielijst zetten. Hij is er tot nu toe doorheen geschoten en dat is een beetje jammer, want het was ook een beetje mijn dingetje, maar hij komt op de lijst, dus dat komt helemaal goed. Oké, zijn er verder nog opmerkingen? Nee?

5. Transcript commissie d.d. 12 december 2019 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Zijn er opmerkingen over het transcript van 12 december? Nee?

6. 19.35 Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan wil ik graag mevrouw Sparla, het is zover, ja. U heeft er even doorheen moeten bijten, maar u bent nu eindelijk aan de beurt. Heeft u al eens eerder ingesproken hier in deze commissie? Nee? Even een klein iets voor deze commissie. Mevrouw Sparla heeft ook een PowerPoint meegestuurd, helaas zijn we niet in staat om die hier te tonen in deze inspreektijd, maar hij is wel aan u inmiddels toegestuurd, dus u kunt hem ... Jawel hoor, hij is toegestuurd, mijnheer Garretsen, zelfs aan u.

De heer Garretsen: Maar van een paar commissieleden lukt het niet om hem door te sturen, onder andere iedereen die bij kpn.nl zit.

De voorzitter: Wij gaan daar nog even naar kijken, mijnheer Garretsen. We zorgen ervoor dat u hem krijgt, linksom of rechtsom. Dan moet u het zonder PowerPoint doen, mevrouw Sparla, maar aan u het woord. U heeft drie minuten de tijd om in te spreken. We zijn hier streng, na tweeënhalve minuut ga ik 'ho, stop, let erop' roepen en dan heeft u nog een halve minuut en dan mag u uw verhaal afmaken. Dan is er de mogelijkheid voor deze commissieleden om uw vragen te stellen. Ja?

Mevrouw Sparla: Dank u wel. Ik ben namens de mensen die verkiesbaar zijn – tenminste, we zijn met zijn tweeën verkiesbaar – in Spaarndam bij de dorpsraad. We hebben echt een probleem en we willen dat aan jullie voorleggen. Mijn collega Jacques Hendriks is er niet, vandaar dat ik alleen hier zit. We hebben wel samen naar deze presentatie gekeken en hij heeft nog een aantal dingen toegevoegd. Het punt is: Spaarndam is een prachtig dorp, ik heb er mijn hart inmiddels aan verloren en ik woon er sinds kort, dus kun je nagaan als je al zo lang woont als mijnheer Garretsen, dan ben je helemaal fan van het dorp. Het punt is dat Spaarndam is verdeeld over twee gemeentes en die twee gemeentes, die zijn niet helemaal synchroon met elkaar. Het punt is dat ook de dorpsraad geen wijkraad is zoals je normaal een wijkraad in een gemeente hebt, omdat je het dorp over twee gemeentes hebt en de dorpsraad eigenlijk niet binnen de gemeente gezien wordt als het aanspreekpunt van alle bewoners naar de gemeentes toe. Omgekeerd is het ook zo dat de gemeentes niet de dorpsraad zien als zijnde het aanspreekpunt. Haarlemmermeer heeft dat met name en jullie niet als Haarlem, maar goed, bij Haarlem zit ook een aantal punten bij de verordening die maken dat de dorpsraad eigenlijk geen echte wijkraad is en dat ook nooit zal worden, omdat het bestuurlijk een aantal punten in die verordening niet goed zijn vermeld, waardoor we die dorpsraad/wijkraad niet kunnen zijn voor alle bewoners

van het dorp Spaarndam. Dat is een beetje het doel van zowel mij als mijn collega Jacques Hendriks. Het punt is, hoe zou je dat wel kunnen krijgen? We hebben ons verkiesbaar gesteld en dat heeft een enorme ... Het is verschrikkelijk, het is rommelig, het is manipulatief, het is ene keer zijn we verkiesbaar, andere moment niet. We hebben uiteindelijk gevraagd: wat zijn de financiën, hoe zien die eruit, kunnen we daar inzicht in krijgen? Want het is een privaat, particulier instituut, dus je bent hoofdelijk aansprakelijk. We krijgen geen financiële inzichten, maar kunnen wel aansprakelijk gesteld worden als wij daar lidmaatschap gaan krijgen in die raad.

De voorzitter: U heeft nog dertig seconden.

Mevrouw Sparla: Ja. Kortom, u kunt het allemaal even doorchecken bij de PowerPoint. De conclusie – en daar ga ik nu naartoe – is dat wij jullie hulp nodig hebben. Ik ga deze presentatie ook geven bij Haarlemmermeer. Het dorp Spaarndam is fantastisch, de bewoners hebben eigenlijk recht op een goede overheid en die missen we nu. Een wijkraad is daarvan een instrument, dus ik wil eigenlijk de wethouder verzoeken om naar die statuten te kijken, de verordening van die wijkraden en het zo aan te passen dat wij samen met Haarlemmermeer één wijkraad kunnen vormen, die zowel hier het dorp Spaarndam presenteert, als ook bij Haarlemmermeer, puur omdat anders de bewoners van Spaarndam ongelijk behandeld worden. Dat zou ik gewoon enorm jammer vinden, want we hebben ook net zo dezelfde kansen en mogelijkheden, of we verdienen dat eigenlijk net zo goed als mensen die hier in de stad wonen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sparla.

Mevrouw Sparla: Ja, dank u.

De voorzitter: Ik kan me voorstellen dat er vragen zijn vanuit deze commissie aan mevrouw Sparla. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter, ik moet even zo doen. Heeft u zelf ook al een voorstel, of daarnaar gekeken, wat er nodig zou zijn om de statuten zo te veranderen dat het een dorpsraad van twee gemeentes wordt?

Mevrouw Sparla: Ja.

De heer Trompetter: Heeft u daar al over nagedacht, kunt u dat met ons delen?

Mevrouw Sparla: Ja. In feite ...

De voorzitter: Voordat u verder gaat, mevrouw Sparla. U kunt nu is het knopje rood, dat is prima, want u gaat wat zeggen, maar als u niks zegt, of u dan even het knopje in wilt drukken dat het ...

Mevrouw Sparla: Ja, is goed. In principe is het eigenlijk heel eenvoudig. De verordening zoals Haarlem hem heeft neergelegd is in de basis perfect. Alleen, als je daar nog een stukje bij gaat voegen dat het voor de dorpsleden in Spaarndam, dus dat alle dorpsleden in Spaarndam – of bewoners, dank u wel – dat daar de verkiezingen gehouden worden voor de wijkraad, omdat het toch een hele bijzondere situatie is. De overheid heeft besloten dat het twee gemeentes zijn, maar het dorp zelf, de mensen zelf maken gebruik van dezelfde instrumenten, of hoe zeg je dat, voorzieningen. Mijn huisarts is in Haarlem en mijn apotheek ook, maar ik haal het allemaal af bij de robot. Dus ja, het is allemaal heel krom. Van de andere kant zie je ook dat het dorp aan het verarmen is, omdat er gewoon geen goede vertegenwoordiging kan zijn bij de gemeentes. Ik bedoel, ik

heb laatst meegemaakt dat ik het had over Penningsveer, hoe moeizaam daar de toegankelijkheid is naar het dorp. Ik krijg – gelukkig – één brief van zowel Haarlem als van Haarlemmermeer van de gebiedsmanager en degene die hier erover gaat en daar wordt gewoon alles ontkend. Nou, je rijdt langs en je denkt: als mijn assen van de auto maar niet kapotgaan. Dus het ontkennen en het niet belangrijk vinden heeft deels ook wel misschien wel met andere dingen te maken, maar je kan gewoon als burger, in je eentje kan je niks. Terwijl, als je een wijkraad hebt, dan kan je dat gewoon daar gaan agenderen en dan kan die met jullie in gevecht gaan, of in onderhandeling, of hoe je het ook mag noemen. Ik vind dat we dan verdiend hebben als burgers binnen Spaarndam en dat alle burgers binnen Spaarndam daar hulp van jullie voor nodig hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog verder vragen? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank voor uw inspreken. Even voor mij een verduidelijkende vraag, als het mag. Als ik uw verhaal goed heb begrepen zegt u: wij zouden in Spaarndam graag zien dat er één wijkraad komt, of dorpsraad, of hoe we het ook willen noemen, die dan zowel Oost als West vertegenwoordigt naar Haarlem en naar Haarlemmermeer. Oké, tot zover heb ik het goed. Dan is de tweede helft van uw vraag volgens mij aan ons, dat wij de verordening op de wijkraden aanpassen en als wij dat dan doen, dan is dat mogelijk? Dat is eigenlijk uw enige concrete vraag aan ons? Als dat antwoord dan ja is, dan zou ik graag horen hoe die aanpassing dan zou moeten luiden, want waarom kan dat dan nu niet?

De voorzitter: Mevrouw Sparla.

Mevrouw Sparla: De eerste vraag is: ja. De tweede vraag is ook: ja. Het antwoord is: ja, daar zijn gewoon, een verordening veranderen is gewoon een procedurekwestie. Dat er tot op heden niet op deze manier gedacht is, is omdat er gewoon ook binnen Spaarndam de perceptie is dat de dorpsraad iedereen vertegenwoordigt. Als je de statuten bekijkt is dat dus niet zo. Qua grenzen is het gewoon zo dat Spaarndam – Oost, West, de beide delen – de één hoort bij Haarlem en heeft met die verordening te maken en bij Haarlemmermeer heb je met een andere verordening te maken. Alleen, als je naar legitimiteits- en de gelijkheidsprincipes gaat kijken, dan moet je in feite als overheid, omdat Haarlem de statuten voor de wijkraad eigenlijk al heeft en ook de dorpsraad tot nu ... Ja, het is een beetje complex, sorry, hoor.

Mevrouw De Raadt: Even tussendoor, want anders begrijp ik het niet. Wat bedoelt u nou precies met de statuten? Want ik dacht dat u bedoelde de statuten van de vereniging, de dorpsraad.

Mevrouw Sparla: Ja.

Mevrouw De Raadt: Maar volgens mij bedoelt u met statuten de verordening, of niet?

Mevrouw Sparla: Nee, je hebt de ver...

Mevrouw De Raadt: Want de statuten, daar hebben wij natuurlijk geen ... Als de statuten van uw vereniging, uw dorpsraad iets in strijd zijn met wat u wil, dan zou ik zeggen: pas bij de notaris de statuten aan. Maar ...

Mevrouw Sparla: Ja, dat zou je zeggen. Alleen, de perceptie is en ook hoe gemeente Haarlem omgaat met de dorpsraad, is het alsof het een wijkraad is, alsof ze een legitimiteit hebben van de burgers om te handelen voor alle burgers. Dat is niet zo, het is een particuliere instantie. Het is een particuliere groep mensen die al heel lang geleden de lobbyclub eigenlijk hebben opgericht. Een wijkraad moet voldoen aan hele andere

aspecten. Ik heb net op de gang met mijnheer Garretsen, die gaf aan: ja, maar het is een wijkraad, het is de oudste wijkraad. Nee, het is geen ...

De heer Garretsen: Het is geen wijkraad, het is een dorpsraad.

Mevrouw Sparla: Het is een dorpsraad, maar het is geen wijkraad. De dorpsraad, het is eigenlijk een juridische kwestie die uiteindelijk erop neerkomt dat je geen legitimiteit hebt naar de gemeentes toe, zowel niet hier naartoe als daar naartoe. Daar moet iets aan veranderen.

De voorzitter: Mevrouw Sparla, Om wat licht in deze duisternis te scheppen, want volgens mij wordt het een beetje duidelijker en dan vervolgens ook weer niet. Gelukkig hebben wij de wethouder die hier misschien nog wel het meest verstand van heeft van allemaal in het college, die zit naast mij. Hij kan misschien wat toevoegen hieraan?

Wethouder Botter: Dat laatste durf ik te betwijfelen, maar in de eerste plaats wil ik u in ieder geval aangeven dat we in maart of april met elkaar komen te spreken – en dat heb ik al toegezegd – over een nieuwe verordening op de wijkraden. We hebben daar verschillende keren met elkaar in het college en ook met de commissie al over gesproken dat er, sommige dingen gaan er goed en sommige dingen gaan er minder goed. Als het gaat over de problematiek van Spaarndam is dat wijkwethouder Merijn Snoek die dat in zijn pakket heeft en die dat ook heel goed volgt, die ook op de bres heeft gestaan om te zorgen dat er in ieder geval één gezamenlijke verkiezing zou kunnen plaatsvinden, zowel tussen het gedeelte van Haarlemmermeer als ook van Haarlem. Maar daar zijn niet alle bestuurders van Haarlemmermeer even van overtuigd. De democratische legitimiteit waar u over spreekt als het gaat over wijkraden in het algemeen, daar hebben we al verschillende keren in deze commissie over gesproken. Die is de afgelopen jaren veranderd. Het is niet meer zo dat wij wijkraden altijd zien als de partij die de bewoners alleen maar vertegenwoordigt. Dus in die zin is het denk ik heel erg goed om even af te wachten, want dat hebben wij ook in het college afgesproken, dat we in ieder geval gaan kijken hoe we de specifieke situatie van Spaarndam kunnen opnemen in de verordening van de wijkraden, dus dat de dorpsraad daar ook een plek in heeft, dat de dorpsraad ook niet een precedent schept voor andere wijkraden die we in Haarlem hebben. Wij zullen daar heel serieus naar kijken.

Mevrouw Sparla: Even voor u: u gaat er nu vanuit dat de dorpsraad – en daar zit dus het probleem – de dorpsraad vertegenwoordigt niet alle bewoners. Dat, daar ...

Wethouder Botter: Nee, maar dat is evenmin met een wijkraad in welke willekeurige wijk ook.

Mevrouw Sparla: Daar gaat dus om, in Spaarndam is de zelfredzaamheid heel groot en is ook de betrokkenheid bij het dorp enorm. Waar heel veel mensen in feite, waar ik mee geconfronteerd werd toen ik net binnen het dorp – eigenlijk heel naïef, want ik dacht: ik ga helpen bij de dorpsraad – en dan word je geconfronteerd met een enorme ruzie. Het dorp is in tweeën gespalten en als je als gemeente gaat kijken, als je daarboven gaat hangen, dan zie je gewoon dat er een instrument nodig is waardoor de bewoners ... In feite zijn het gewoon lobbyclubs, terwijl Spaarndam is één, als de dorpsraad is gewoon een lobbyclub en geen legitieme vertegenwoordiger van de bewoners. Daar moet een verandering in komen, want de Wmo verandert, de ...

De voorzitter: Mevrouw Sparla, ik ga toch even ingrijpen, want ik snap uw bevlogenheid. U heeft volledig gelijk, u heeft een hele PowerPoint voorbereid, maar het is niet de bedoeling dat we hier dit als een agendapunt. Heel slinks lijkt het wel een agendapunt die plotseling is toegevoegd en waar iedereen wat van

mag vinden. Dat is niet, tenminste, niet op dit moment. De wethouder zegt: wij gaan het weer hebben over de verordening voor de wijkraden, dat wordt in maart waarschijnlijk ...

Wethouder Botter: Maart, april.

De voorzitter: Het lijkt mij een goed plan dat we dit dan inderdaad daarin meenemen, de positie van de wijkraden in Spaarndam ...

Wethouder Botter: Dorpsraad.

De heer Garretsen: Dorpsraad.

De voorzitter: ... de dorpsraden in Spaarndam en of die wellicht gewijzigd moeten worden in en rechtspositie van wijkraden. Dat zou kunnen, maar dat is dan nog de vraag, maar dat gaan we dan bekijken in maart. U wilt nog een hele laatste nabrander geven?

De heer Garretsen: Volgens mij mogen we nog vragen stellen.

De voorzitter: Ja, mijnheer Garretsen, moment.

Mevrouw Sparla: Het is dan ook zo, 30 januari heeft de dorpsraad wel verkiezingen uitgeschreven die niet gecommuniceerd worden, maar waar wel straks iemand vanuit de dorpsraad zich zogenaamd gaat presenteren naar u, de gemeente. Dat is niet oké. Ik bedoel, het mist gewoon iedere legitimiteit om de bevolking daar te vertegenwoordigen. Met name zoals nu de verkiezingen gaan, het is werkelijk schandalig, daarom zit ik hier ook. Dus het is echt vijf voor twaalf en ik zou het heel fijn vinden als de wethouder – Snoek dan, daar zal ik dan ook een mail naartoe sturen – als die gewoon zegt: jongens, die verkiezingen gaan gewoon niet door, ga dat maar na april regelen. Want dat is gewoon echt, nu krijg je nog meer ruzie.

De voorzitter: Oké, ik geef nog even het woord aan een paar commissieleden. Ik weet overigens niet of de heer Snoek het mandaat heeft om die verkiezing tegen te houden, maar daar ga ik verder niet over. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ben verbaasd door u inspreekbijdrage. Ik heb begrepen, ik heb al jarenlang intensief contact met de dorpsraad, er zijn altijd bewoners van Spaarndam Oost ook lid geweest van de dorpsraad. U heeft het nou over de verkiezingen van 30 januari, begrijp ik u goed dat u zegt dat de bewoners van Spaarndam Oost niet mee mogen doen aan die verkiezingen? Dat zou mij namelijk in hoge mate verbazen.

Mevrouw Sparla: Dank u wel voor de vraag. U begrijpt mij niet goed, het probleem is dat de verkiezingen an sich – iedereen kan meedoen – maar de verkiezingen an sich ... Weet u wie er in de verkiezingscommissie zit, weet u waar u moet gaan stemmen? Er zijn zoveel dingen die niet netjes gaan, die gewoon echt bijna tot aan een maffiose praktijken reiken. Dat vind ik vrij ernstig voor een dorp wat eigenlijk een prachtig, een verborgen parel in Noord-Holland is. Dus ik hoop echt dat u begrijpt dat het niet gaat om wie er verkiesbaar is, het gaat om de structuur, om de infrastructuur van de legitimiteit van het verkiesbaar zijn.

De heer Garretsen: Mijn vraag was niet wie er verkiesbaar is, mijn vraag was of ook inwoners van Spaarndam Oost aan de verkiezingen mee mogen doen? Dat is volgens mij altijd zo geweest.

Mevrouw Sparla: Ja, het is zo geweest. Nee, het is niet zo geweest. Sinds 1992 zijn er geen verkiezingen meer geweest, meneer Garretsen. Dus ik wil u daar maar zeggen, het feit dat doordat ik me verkiesbaar heb gesteld en Jacques Hendriks, zijn er verkiezingen. Sowieso, als je de statuten bekijkt, dan zou je eigenlijk om de vier jaar nieuwe verkiezingen moeten krijgen van de hele dorpsraad. Er is maar één zetel ter beschikking. Eigenlijk zou de hele dorpsraad zich opnieuw verkiesbaar moeten stellen. Ik bedoel, daar gaat ontzettend veel geld, ze beslissen heel veel en het is gewoon niet meer legitiem op dit moment wat ze doen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, dan heb ik nog één vraag, want dan denk ik dat ik bijna uw betoog begrijp en dat wil ik graag. Ik heb even onze verordening erbij gepakt en dan zie ik staan dat de dorpsraad heeft dezelfde status als de wijkraden, dus dat staat in onze verordening. Dus volgens mij is dat punt wel getackeld. Dan staat er ook in onze verordening dat de verkiezingen voor de wijkraden – en dus ook de dorpsraad – is de verantwoordelijkheid van de wijkraad zelf. Maar ik begrijp dat u nu zegt: dat gaat niet goed, die verkiezingen gaan niet goed, dus wijzig jullie verordening, zodat er regels komen omtrent de verkiezingen. Ja, heb ik dat goed begrepen? Oké, dank u wel. Dan lijkt het mij inderdaad goed dat we dat, wat u zelf ook al voorstelde, voorzitter, dat we dat dan meenemen als we die verordening gaan bespreken, ja.

De voorzitter: Ja? Dank u wel, mevrouw Sparla.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

8. 19.40 uur Voortgang Plan van Aanpak Diversiteit & Inclusie (JB)

De voorzitter: Dan beginnen wij nu aan de ...

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Wij beginnen nu aan de reguliere agenda. Het eerste punt wat we gaan behandelen is agendapunt 8, ja. Agendapunt 8, het voortgang Plan van Aanpak Diversiteit & Inclusie. Het is een punt ter bespreking, de informatienota is opgesteld naar aanleiding van de toezegging ...

Mevrouw ...: '...'.

De voorzitter: De informatienota is opgesteld naar aanleiding van de toezegging aan de commissie Bestuur gedurende de Raadsmarkt van 19 juni. Toegezegd is om te rapporteren over de stand van zaken ten aanzien van de verschillende acties uit het Plan van Aanpak Diversiteit & Inclusie. In deze rapportage wordt een opsomming gegeven van de belangrijkste acties per pijler van het actieplan. De nota is op verzoek van de PvdA geagendeerd en daarom geef ik ook het woord aan de heer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Ook wethouder dank voor de voortgangsrapportage. Als ik nog even kort samenvat wat de doelstellingen zijn van het beleid op dit gebied is dat, die is driedelig. Diverse culturele achtergronden moeten goed vertegenwoordigd zijn in de verschillende lagen en onderdelen van de organisatie, dat is één. De organisatie op het gebied van arbeidsbeperking en LHBTI+ gemeenschap ook een goede afspiegeling moet zijn van de inwoners van Haarlem, en ook nog de verschillende leeftijdsgroepen. Dat is enorm ambitieus. In de Raadsmarkt van 19 juni hebben we daar informeel een goed gesprek over gehad en ook over de ingewikkeldheid om deze doelstellingen tegelijkertijd op een goede manier te bereiken. Daar

hebben we veel begrip voor. In de voortgangsrapportage staan ook diverse acties, die wil ik nu niet herhalen, maar als de algemene indruk die ik heb over gekregen bij het lezen van deze voortgangsrapportage is: er zijn goede voornemens, er zijn diverse acties, alleen de grip op wat er nou echt gebeurt, die mis ik een beetje. Ik heb vanuit die benadering eigenlijk drie concrete vragen aan de wethouder. Eén: is de wethouder bereid om ons eens een kwantitatief plaatje te geven hoe de organisatie, met inachtneming van die drie doelstellingen, eruit zou moeten zien, en hoe de huidige organisatie daartegen afstekend, eruitziet? Dan kan je ook de verschillen zien tussen ideaal en werkelijkheid op dit ogenblik. Dan een uitspraak te doen over de vraag: wilt u die uiteindelijke situatie in drie, vijf of tien jaar bereiken? Want het is natuurlijk wel iets van lange adem, dat is niet een quick win, maar daar zal je een strategisch plan voor langere termijn voor moeten maken. Als u dan zegt: ja, ik wil dat op een termijn van drie, vijf of tien jaar bereikt hebben, om terugrekenend vanuit die eindsituatie met een aantal tussenfases te komen waar u op welke onderdelen op welk moment kwantitatief zou willen zijn, om het allemaal wat harder en meetbaarder te maken. Dat zijn mijn vragen.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, u heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Sepers, stelt u een quotum voor om dit allemaal te bereiken wat u nu ...?

De heer Sepers: Dat is, ik ben nog lang niet toe aan een quotum, ik vraag alleen aan de wethouder om ons een beeld te schetsen hoe het eruit zou moeten zien, hoe het er nu uit ziet en om een bepaalde tijdstermijn te schetsen binnen welke hij dat bereikt zou willen hebben. Dan kan je daarna een beleid gaan voeren om dat te gaan bereiken. Of daar een quotum voor nodig is of niet, dat weet ik nu nog niet, maar dat zullen we dan bij de voortgangsrapportages vanuit die meer ook kwantitatieve en meetbare doelstellingen, zullen dat van keer tot keer moeten bekijken.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nog een korte vraag, voorzitter, dank u wel. Ja, maar ik hoor allemaal vragen, maar geen enkele oplossingsrichtingen. Dus geen quotum, heeft u andere ideeën daarover?

De heer Sepers: Geen quotum? Ik sluit niet op voorhand quota uit, maar ik begin er ook niet meteen mee. Misschien kan het best zo zijn dat een aantal acties die de wethouder nu ingezet heeft, dat die wel degelijk tot het gewenste resultaat kunnen leiden. Maar ik zie de kwantitatieve neerslag daarvan niet, dus ik zou het allemaal wat meer handen en voeten willen geven. Als er dan blijvend tekorten vanuit bepaalde doelstellingen zich vertonen, dan moeten we daar wellicht harde maatregelen, zoals een quotum, maar zover ben ik nu nog niet in ieder geval.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Wilt u nog verder met uw termijn, of dit was hem?

De heer Sepers: Nee, ik ben klaar.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, mijn fractie heeft het stuk iets anders gelezen en dankt het college voor het overzicht, gezien – ik vroeg ook niet voor niks net naar allerlei maatregelen – het is heel lastig om allerlei maatregelen te gaan nemen in de zin van positieve discriminatie of quota. Het ziet ernaar uit dat de gemeente Haarlem het nodige doet om inhoud te geven in woord en daad om een inclusieve werkgever te zijn

in een diverse stad als Haarlem is. Ik wens het college veel succes bij het nog verder 'verdiversiseren', het nog meer divers maken van het ambtenarenapparaat.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, er was een tijd dat vrouwen als ze gingen trouwen ontslagen werden. Er was ook een tijd dat mensen hier met gele sterren rondliepen, omdat ze een bepaald etiket hadden wat weer een andere gezagsdrager niet beviel. Wij vinden als Hart voor Haarlem dat deze vorm van identiteitspolitiek werkelijk volledig de verkeerde weg is. We zijn uiteraard voor diversiteit en inclusie, maar we vinden dat dat een normaal onderdeel van personeelsbeleid moet zijn. We begrijpen niet dat daar eerst 15.000 en nu inmiddels 40.000 euro per jaar extra voor besteed zou moeten worden om daar zeer onhaalbare doelstellingen te bereiken, want je kunt mensen wettelijk zelfs niet gaan labelen op al die aspecten die mijnheer Sepers net noemde, dus het zal ook nooit mogelijk zijn om wensplaatjes neer te leggen: zoveel stuks van dit en zoveel stuks van dat en dat vervolgens dan te gaan registreren.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u heeft een interruptie van meneer Van den Doel. Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Mijnheer IJsbrandy, u bent zich bewust dat als we daar niet een positieve actie op ondernemen om de organisatie ervan te doordringen dat inclusiviteit en diversiteit niet twee woorden zijn die je op papier tikt, maar dat het ook echt een houding is. Zonder dat lukt het niet, want we zitten in deze situatie en deze discussie, omdat het niet is gebeurd. Dus het is niet een organisch geheel dat vanzelf opeens alle mensen met een handicap, of alle mensen met migratieachtergrond, of anderszins in een organisatie getrokken wordt. Een organisatie heeft altijd het heel graag over vertrouwde en vertrouwde is dat je neemt wat je kent en houdt wat je hebt. Daar juist moet een impuls op gegeven worden en daar getuigt dit heel erg van. Dus u kunt wel zeggen dat u het niet wil, maar dan verandert er nooit wat.

De heer IJsbrandy: Het verandert doordat het personeelsbeleid daarop is ingericht. Dat betekent dat je dus managers selecteert en als je ze selecteert ook daarop traint, dat ze bij het aanstellen van mensen in hun team zich langs deze lijn dan gedragen. Dat is wat normaal in personeelsbeleid gebeurt en waar je verder helemaal geen extra activiteiten, of geld, of wat dan ook voor uit moet geven. Het moet gewoon staande praktijk zijn.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, dit roept een aantal interrupties op. Mijnheer Sepers en mijnheer Rutten. Mijnheer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: ja, mijnheer IJsbrandy, ik wil eigenlijk graag van u horen, bent u het nou eens met de doelstellingen van het beleid en zegt u: mijn instrumenten zouden anders zijn? Of bent u het niet eens met de doelstellingen? Daar wil ik graag een antwoord op.

De heer IJsbrandy: We zijn het eens met de doelstelling dat natuurlijk een personeel van een gemeente een afspiegeling moet zijn van de samenleving, of de gemeente waar uiteindelijk het apparaat actief is. Dus dat, in generieke zin ondersteunen we die diversiteits- en inclusiviteitsdoelstelling. Alleen, wij zijn tegen een beleid wat zich volledig richt op het labelen van mensen langs deze categorieën en daar dan heel gericht 'jij wel, jij niet', op basis van dit soort criteria je personeel te gaan samenstellen. Dat is volgens mij niet de manier waarop je tot een kwalitatief goed personeelsbestand komt.

De voorzitter: U komt hier niet mee weg, getuige de vinger van mijnheer Sepers. Gaat uw gang.

De heer Sepers: Vindt u het niet een beetje gratis om te zeggen: ja, ik onderschrijf wel de doelstellingen, maar ik ben niet bereid om specifieke maatregelen te nemen. Vindt u dat moedig?

De heer IJsbrandy: Ik heb hier geen behoefte om wel of niet moedig te zijn, ik vind het gewoon ongepast.

De voorzitter: Goed, mijnheer Rutten en dan mijnheer Van den Doel. Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Ja, mijnheer Sepers maait het gras voor mijn voeten weg, want ik had dezelfde vraag. Maar ik heb nu toch de behoefte om te vragen: waarom is dat dan ongepast?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Als u al de criteria langsgaat die mijnheer Sepers net genoemd heeft, dan ga je dus leeftijdsdiscriminatie toepassen, want dan moet je mensen op basis van leeftijd ga je ze dan wel of niet een plek geven. Op basis van geslacht ga je ze een plek geven. Op basis van seksuele geaardheid – hoe je die moet vaststellen, Joost mag het weten – ga je ze wel of niet een plek geven. Ik bedoel, dat wordt toch een heel raar personeelsbeoordelingsproces, als je eigenlijk helemaal niet meer kijkt naar wat iemand kan, of wat iemand aan de organisatie en het werk kan bijdragen, maar dat je alleen maar vinkjes gaat zetten in dat soort vakjes: ja, nu hebben we er weer één. Of: nee, sorry, jij mag niet.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Sorry, mijnheer IJsbrandy, ik moet het daar toch met u oneens zijn, omdat voor zover ik weet en onderzoek ondersteunt, is het juist het feit dat we mensen labelen, dat mensen niet binnen een organisatie komt. Dus wij mogen niet labelen omdat u vindt dat het niet hoort, maar de praktijk is dat we iedereen labelen. Dat willen we doorbreken en de enige manier blijkbaar om dat te doorbreken is om daar een positieve, maar wel actiegerichte houding op te nemen. Ik bedoel, ik ben het met u eens in principe, in principe moet het niet nodig zijn. Maar als het niet nodig was geweest, dan hadden we nooit de organisatie zoals we nu kennen, de samenstelling en demografie daarvan gehad. Dat willen we doorbreken, omdat we willen dat het een afspiegeling is van de Haarlemse maatschappij. We krijgen het niet voor elkaar zonder daar – ik heb al net uitgelegd waarom – zonder daar een positieve en actiegerichte houding op aan te nemen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, maar dat komt ook dat we natuurlijk in een tijd leven van identiteitspolitiek en waarbij we dus een steeds verfijnder raster over de samenleving leggen van allerlei mensen in allerlei soorten en maten en hokjes en dit en dat, waardoor we dan opeens tot de verrassende conclusie komen dat we geen afspiegeling hebben. Maar dan is de vraag: wat is er eerst, of wat is er later? Ik bedoel, als wij steeds pietluttiger worden in het toekennen van dat soort labels, dan zullen we natuurlijk nooit dat soort ideale situaties gaan bereiken. Bovendien zijn de fracties die je dan bereikt als je die cellen allemaal gaat opdelen over al die criteria, die worden zo klein dat je dat binnen een organisatie al nooit afgespiegeld krijgt. Dus je voegt een enorme laag aan gedoe en bureaucratie toe aan het hele personeelselectieproces door in dit soort termen te gaan denken. Dan denk ik, ja, voor mij persoonlijk en ook als partij zijn we in de overtuiging dat dit echt de verkeerde weg is.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, nog een laatste nabrander, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Ja, ik wil het toch uitdiscussiëren, want ik vind het een hele interessante discussie. Ik vind uw standpunt ook heel erg interessant, omdat eigenlijk wat uw standpunt is, is een bevestiging voor wat we allemaal doen. Dat is zo leuk en u ziet dat niet, dat is uw goed recht, maar wij stellen vast, in ieder geval als GroenLinks, dat de dingen die u benoemt juist de aanleiding zijn om dingen te doen. Je kan een maatschappij niet grofmazig indelen als die fijnmazig is. Je kan niet geen actie ondernemen als je ziet dat groepen buiten de boot vallen. Het allerergste daarvan is – vind ik persoonlijk, maar dat deelt GroenLinks ook – het allerbelangrijkste is dat: we laten zo ongelooflijk veel potentie liggen door mensen buiten de boot te gooien, de stad die lijdt daar schade onder. Dat moeten we toch niet willen, wat maakt mij dat uit of iemand een migratieachtergrond heeft, of iemand LHBTI+ is. I don't care, maar ik weet wel dat we ze uitsluiten en ik weet ook wel dat we daarmee met zijn allen de grote verliezers zijn. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Volgens mij meten we het helemaal niet, dus we weten helemaal niet of we ze uitsluiten. Ik bedoel, ik ben het volledig met u eens. Ja, we hebben toch geen statistieken op dit punt? Dus ik bedoel, hoe kunt u dan zeggen dat we een probleem hebben? Ik las ook ergens dat er nog een nulmeting moet plaatsvinden, dus we acteren hier op basis van veronderstellingen die volledig niet onderbouwd zijn.

De heer Rutten: Mijnheer IJsbrandy, hoe ... Sorry, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Hoe fijnmazig is een tweedeling tussen mannen en vrouwen, waarbij we zien dat vrouwen op de arbeidsmarkt structureel – en daar zijn duizenden onderzoeken naar – niet dezelfde kansen zijn op die arbeidsmarkt en uitgesloten worden. Ik ben het met mijnheer Van den Doel van harte eens, u ziet het probleem, maar u ziet geen, u leeft in mijn beleving in een wat utopie dat het allemaal vanzelf goed gaat. Er bestaat helaas zoiets als een cultural bias. Ik kan u de dingen van Harvard sturen, kunt u ze zelf invullen. Het is hartstikke leuk om een keer te doen, u schrikt ervan. Ik als liberaal ben ervan geschrokken van mijn eigen opvattingen, ook naar mijn eigen groep met seksuele geaardheid, waarbij je toch erin glijdt als je die test gaat zitten maken, dat je vanuit je onbewuste voor- en afkeuren mensen een andere kans geeft. Het is schrikbarend.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer IJsbrandy, u heeft uw termijn afgemaakt op dit gebied? Ja? Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Ja, ik heb de helft al weggegeven, dus ik kan kort – streep, streep, streep, streep. Ik wil beginnen met wethouder Botter te complimenteren dat sinds zijn aantreden en hij gezegd heeft dat hij er wat aan zou gaan doen, er ook daadwerkelijk wat meer gebeurd is dan er tot dan toe gebeurde. Dus daar moet ik eerlijk in zijn, dat moet ik ook erkennen, dus daar zijn we blij om. We zijn blij dat iets wat GroenLinks samen met bijvoorbeeld PvdA en D66, maar eigenlijk bijna raadsbreed aangeeft, dat we daar een verslag van zien van wat er gebeurd is. Inderdaad, het zijn allemaal inspanningsverplichtingen en daar wordt vol aan gedaan. Tegelijkertijd, als ik de kantine rondkijk van het stadhuis, dan zie je dat die afspiegeling nog niet helemaal is zoals we dat graag willen. We kunnen het niet vastleggen en dat is een handicap en dat is maar goed ook, maar er valt hier en daar wel te zien of het beleid succesvol is of niet. Ik moet eerlijk zeggen dat het beleid deels succesvol is, maar dat we er nog lang niet zijn. Als er een manier is om de successen te delen, waarvan ik overtuigd ben dat die gaan komen, dan horen we die echt heel graag. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Van Reenen, gaat uw gang. O, neem me niet kwalijk, mijnheer Linders heeft een interruptie op de heer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer Linder: Ik vraag me af of u dan niet geïnteresseerd bent of ook dat allemaal werkt wat er daar op papier staan. Ik bedoel, het zijn heel mooie interventies, maar wilt u niet ook weten of het enigszins iets toevoegt, of iets doet?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik sloot af met dat als er meetbare instrumenten zijn, dat we graag daar de resultaten van zien. Een van de resultaten kan bijvoorbeeld zijn de toegankelijkheid van gebouwen. Er is een gebouw rolstoelbestendig gemaakt, alleen de entree is dan heel lastig, of de toiletten zijn achter een viertredig stapje. Is dat toilet wel rolstoelgeschikt, maar hoe moet je die vier trappen nemen? Dat zou betekenen dat, kan ik er nu wel aan toevoegen, dat toegankelijkheid moet voorin het proces zijn en niet halverwege of aan het eind: we hebben het gebouw, we hebben het ontwikkeld en laten we nu gaan kijken hoe toegankelijk dat is, hoe gebruiksvriendelijk voor mensen met een handicap. Daar zou ik op willen aandringen, dat soort dingen kunnen nog wel verbeteren. We kunnen constateren als GroenLinks dat het beleid nu al wat effect heeft, maar nog lang niet voldoende en we zien dat graag, maar we zitten ook gehandicapt aan metingen. We kunnen niet de geaardheid van mensen, of de migratieachtergrond van de mensen kunnen en mogen we niet meten. Maar tegelijkertijd, als je een keer luncht of koffie gaat drinken in het stadhuis, dan zie je toch wel dat de groep in verhouding tot vier jaar terug wat diverser is geworden en daar ben ik dan heel blij mee. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. U heeft een interruptie ook op mijnheer Van den Doel, mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ja.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, mijnheer Van den Doel, ...

De heer ...: '...'?

De heer Van den Raadt: Ja.

De heer ...: O, sorry.

De heer Van den Raadt: Oké. Dan loopt u daar rond in die kantine en dan zegt u: het is nog een beetje eigenlijk allemaal hetzelfde wat je daar ziet – iets beter, maar nog niet wat u dan wil – maar bent u dan bereid om wat u dan wil daar dan ook andere functie-eisen aan te stellen? Want het kan natuurlijk ook best zijn dat we hier bij de gemeente Haarlem vooral hoogopgeleid personeel willen hebben die vijf jaar lang al ervaring hebben in dezelfde functie en dat bijvoorbeeld laagopgeleide mensen, met welke huidskleur dan ook, natuurlijk nog niet die vijf jaar ervaring hebben. Dus dan kunt u ook zeggen: we schrappen dat met die vijf jaar ervaring en we geven die mensen gewoon een kans, zodat we in ieder geval een hele mooie afspiegeling zijn. Misschien wel zo'n mooie afspiegeling dat we zelfs domme mensen op slimme functies hebben, dat zou helemaal geniaal zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik wil antwoorden dat de veronderstelling dat mensen met een handicap of mensen met een andere geaardheid, man, vrouw, of mensen met een migratieachtergrond, dat die altijd lager opgeleid zijn en dus niet in aanmerking komen op het stadhuis te werken en ook de ervaring niet hebben, dat wijs ik af ten sterkste, omdat het ook niet waar is. Mensen met ervaring solliciteren, maar hebben de verkeerde achternaam en komen gewoon niet aan de bak. Dat is onderzocht en dat is een vaststaand feit. Verder ga ik er niet op in.

De heer Van den Raadt: Dat is jammer, want u houdt van discussie en u zegt dat het een interessant punt is. Maar ik heb natuurlijk ook helemaal niet gezegd dat die mensen in een rolstoel allemaal de mavo hebben gedaan, dat hebt u mij niet horen zeggen. Ik zelf heb universiteit gedaan en doe 21 jaar beveiliging, maar ga ik solliciteren bij gemeente, dan krijg ik: ben je vijf jaar lang leidinggevende geweest? Dan kom ik er toch ook nooit in? Dus als u nou echt een afspiegeling wil, dat u dus ook mensen die misschien wel veel betere ideeën hebben dan de mensen die vijf jaar lang allemaal hetzelfde gestudeerd hebben op dezelfde functies krijgen, dat je een keer daar baandoorberekend bent. Dan kunt ook zeggen: misschien moeten we dan ook maar af en toe wat functies gewoon die criteria naar beneden halen, waardoor je misschien nog wel veel intelligentere mensen binnenkrijgt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de SP is onder de indruk van de nota ...

De voorzitter: Maar heeft mijnheer Van Reenen een interruptie, of ...?

De heer Van Reenen: Nee, ...?

De voorzitter: Oké, mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: De SP is onder de indruk van de hele lijst maatregelen, mijn complimenten aan de wethouder. Het is heel duidelijk dat de wethouder dit beleid zeer serieus neemt. De vraag die natuurlijk opdoemt: in hoeverre heeft dit beleid succes? Mijn vraag aan de wethouder is: er zijn een groot aantal acties opgenoemd, sommige zijn al gereed. Wanneer denkt de wethouder dat hij kan evalueren in hoeverre dit beleid succes heeft en wanneer kunnen we daar die evaluatie verwachten in de commissie Bestuur?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Van Reenen, gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Jouw Haarlem is blij verrast over de nota en vindt dat men goed bezig is op dit punt. Maar ik wil even terug naar de opmerkingen van de heer IJsbrandy en namens Jouw Haarlem zeggen dat wij zowel geschokt als boos zijn over het feit dat hij inzake iets dat gaat over positieve discriminatie de Jodensterren uit de Tweede Wereldoorlog erbij haalt om te wijzen op de negatieve aspecten daarvan. Dat vinden we volstrekt niet kunnen en daar zijn we zeer ontstemd over.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Het is gebruikelijk dat op het moment dat er zoiets gezegd wordt, dan is dat ongeveer het moment – dit is ook prima, hoor – maar normaal gesproken dan reageer je eigenlijk direct middels een interruptie en dan kan je gelijk reageren.

De heer Van Reenen: Dat begrijp ik, maar ik heb er even verbaasd en ontsteld over moeten nadenken.

De voorzitter: U moest zich even herpakken na deze opmerkingen. Oké, ik begrijp het, dank u wel. Ja, mijnheer Linders, gaat uw gang.

De heer Linder: Ook wij van de ChristenUnie zijn blij met die hele reeks aan interventies die gedaan zijn en '...'. Ik denk dat er zo te lezen wel serieus werk van gemaakt wordt, alleen ook daar krijg ik in die zin het gevoel: hoe weten we dat we het doel een beetje bereikt hebben? Ik bedoel, het zijn wel mooie acties waar ik denk: daar komt zeker ook iets moois uit. Alleen had ik toch iets wat meer willen weten: gaan we de goede kant op en wordt het doel bereikt? Bij wijze van spreken van exitgesprekken, wordt daar ook vragen gesteld over: wat vond je van de invulling die wij geven aan dit beleid? Niet bijvoorbeeld: hoe heeft het jou befallen, en waarom vertrek je? Maar ook: wat vind je van de organisatie? Als laatste nog een vraag of de wethouder bereid is om eventueel een update te geven, dan weliswaar in de commissie Ontwikkeling, over dat hij dat verbouwen van de gebouwen voor toegankelijkheid, dat er gewoon update komt hoe ver we daarin zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linders. Over de laatste opmerking ... Nee, daar zal de wethouder zelf op reageren, maar ik zie niet onmiddellijk het verband tussen dit onderwerp en het onderwerp wat u noemt. Dat is dan misschien iets meer voor een rondvraag, maar daar kunnen we het straks over hebben. Dat maakt niet uit, de wethouder kan daar zo meteen op reageren. Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel. Ook D66 vond het een mooie notitie die duidelijk maakt dat de gemeente Haarlem echt werk maakt om inclusiever en diverser te worden. Maar ook wij – de vraag is eerder gesteld – vragen ons af: hoe meet je nou daadwerkelijk of dit beleid een succes is? Dus die vraag zou ik graag aan de wethouder willen stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog bijdragen? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kan kort zijn, nee, inderdaad, we hadden dezelfde vraag. Helemaal eens met de doelstellingen, goede doelstellingen, maar vooral natuurlijk het meten van de LHBTI+ gemeenschap lijkt mij in ieder geval – dat is niet bedoeld als kritiek – maar het lijkt mij gewoon een hele lastige kwestie, zowel juridisch als praktisch. Dus ik ben wel benieuwd in hoeverre daar over nagedacht is en wat voor oplossingen daarvoor zijn. Het tweede, dat was eigenlijk het enige wat ik nog even wilde meegeven, want inderdaad, een mooie lijst actiepunten. Voor mezelf nog niet zo lang geleden, ik heb een aantal onderzoeken gelezen en de laatste was geloof ik van het Centraal Planbureau, die hebben mij eigenlijk wel overtuigd dat wij mensen nogal geneigd zijn als we een sollicitatieprocedure voeren, om dan mensen aan te nemen die op onszelf lijken. Dat is een bepaald soort bias die je eigenlijk nooit, die kan je niet helemaal tackelen en dat krijg je ook niet uit iemand. Dus als ik een sollicitatieprocedure voer, dan zal ik een witte vrouw geneigd zijn hoger in te schatten dan een donkere man misschien. Dat gebeurt onbewust, je bent gewoon sneller geneigd om mensen die op jou lijken, om die het voordeel van de twijfel te geven. Dus daar zat ik een beetje over na te denken en dan denk ik: is het dan ook niet in die zin gewoon vrij simpel op te lossen binnen de gemeente, dat wanneer je de sollicitatiecommissie gewoon diverser maakt, dat er dan vanzelf ook een diverser aantal sollicitanten zal worden aangenomen? Dat zag ik niet tussen deze actielijst staan, dus ik vroeg me af wat u daarvan vond. Dank u wel, tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Verder geen bijdragen? Daar geef ik het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Om maar even meteen met het laatste te beginnen, volgens mij hebben we dat al in de eerste nota vastgelegd dat we dat doen. We hebben ook een in

ieder geval een aanpassing gemaakt in de sollicitatiecommissies al om te zorgen dat er meer veelkleurigheid aanwezig is in die commissies. Dus dat is al iets wat we volgens mij als doelstelling in de nota hadden opgenomen. Maar ik heb ook nieuws als het gaat over harde data, want we hebben natuurlijk een hele discussie gehad met elkaar over de vraag: hoe ga je dat nou meten, doe je dat vrijwillig, doe je dat niet vrijwillig, stoot je mensen niet van je af, krijg je niet het idee dat je mensen gaat stigmatiseren en dergelijke? Maar we hebben vlak voor het kerstreces een medewerkersenquête gehouden onder al onze 1400 medewerkers. Daar waren 817 medewerkers die bereid zijn geweest om die enquête in te vullen. Daarvan zijn er 811 enquêtes ook daadwerkelijk geschikt om te gebruiken om verder te analyseren. Ik kan niet nu nog tot in detail erop ingaan, omdat het allemaal recent is, maar ik kan u wel een paar highlights geven. De gemiddelde leeftijd van de medewerkers die hebben meegedaan is 47 jaar, ze zijn 11 jaar in dienst, ze werken gemiddeld 32 uur, 9% heeft een leidinggevende functie, 39% is man, 60% is vrouw en 1% identificeert zich noch als man, noch als vrouw. Dus dat voor wat betreft geslacht, kwaliteit en ook leeftijd is dit een representatief gemiddelde voor het ambtenarenkorps dat wij in dienst hebben, dus dat biedt een uitermate geschikte basis om met de gegevens die wij hebben verkregen aan de slag te gaan en ik zal u ook met heel veel plezier in de loop van dit kwartaal daar verder over informeren. Ik kan ook zeggen dat ik merk dat er heel veel enthousiasme bij de medewerkers is om mee te doen. We hebben maar liefst 22 ambassadeurs, dat heeft u kunnen lezen ook in het stuk, die zich bereid hebben verklaard om op allerlei terreinen mee te willen denken en ook geschoold worden en ook zitten daar leidinggevend bij. Toen wij Joris Luyendijk hadden als gastspreker in een lunchsessie, waren daar ruim 150 mensen aanwezig die geïnteresseerd waren in dit thema om hiermee ook daadwerkelijk iets te horen van hoe dat gaat, waar we zelf mee bezig zijn. Ook na afloop werd er volop nog met elkaar nagepraat over dit thema. Ik ben ook zelf verschillende keren bij bijeenkomsten geweest, ik ben ook zelf ambassadeur, waarmee ik probeer uit te dragen dat we een aantal dingen moeten gaan veranderen. Afhankelijk van de uitkomsten van de enquête kan ik u ook zeggen of ik er belang in heb om dat binnen drie, vijf of tien jaar te doen, maar ik heb zelf toch ook een beetje een kijk erop: het is aan de ene kant iets dat we een soort inhaalslag moeten maken, omdat wij wel heel ver verwijderd zijn van ook andere organisaties en bedrijven die daarmee bezig zijn. Tegelijkertijd heb ik ontzettend goede hoop, juist vanwege mijn portefeuille Onderwijs ook en het installeren soms zo nu en dan van kinderopvang, of van activiteiten die anderszins met onderwijs te maken hebben, dat die diversiteit daar al volledig gewoon geen issue meer is. Nou zijn natuurlijk de jonge kinderen, dat duurt nog een tijdje voordat ze naar die arbeidsmarkt gaan, maar ik heb er alle vertrouwen in op een gegeven moment dat die ontwikkeling ook vanuit de onderkant verder gestimuleerd gaat worden. In ieder geval is de bereidheid om daarmee aan de slag te gaan heel erg goed en ik ga er ook alles aan doen om te zorgen dat we op basis van die kwantitatieve gegevens die wij nu hebben, ook meer body kunnen geven om de enkele sceptici die nog in deze commissie zitten te overtuigen en te laten zien dat we op een goede manier met dit beleid bezig zijn. Het gaat mij er dus ook niet om dat ik mensen onder een vergrootglas wil leggen, het gaat mij er ook niet om dat ik mensen wil labelen, het gaat mij erom dat mensen gewoon mens kunnen zijn. Want wat ik gewoon ook merk is dat het vooral daarom gaat en in die zin vind ik ook dat we moeten kijken, is diversiteit voor mij niet alleen een kwestie van welke kleur je hebt, welke beperking je hebt, maar ook een kwestie van: hoe heb je je weten op te werken tot een bepaald niveau? En dan maakt het eigenlijk niet uit dat als je een kwaliteit hebt om een leidinggevende functie te hebben, of je nou de mavo, de havo of de universiteit het gedaan, maar dan gaat het er wat mij betreft om dat je je, desnoods via elders verworven kwaliteiten, hebt kunnen opwerken tot het niveau wat aan je gevraagd wordt en dat je dat ook kunt laten zien dat je dat waar kunt maken. Want ook dat is natuurlijk wel een punt, ongeacht iemands achtergrond, ongeacht iemands kwaliteiten of beperkingen, het gaat er natuurlijk op een gegeven moment ook om met elkaar, dat de maatschappij steeds complexer wordt en dat we wel met elkaar die gemeenschappen moeten vormen, ook binnen onze organisatie, om de dingen te kunnen doen die van ons gevraagd worden. Als er dan af en toe iets bij hoort van dat je uitvalt, of dat we ook natuurlijk op het terrein

van SROI, dus het social return on investment, proberen ook goede dingen te doen voor mensen met een hele verre afstand tot de arbeidsmarkt. Ook dat zijn dingen die we daarbij moeten betrekken. Als ik kijk naar de kwestie rondom het thema van de toegankelijkheid van de gebouwen. Ja, ik zie de relatie wel, maar daar zijn ook vragen over gesteld heb ik begrepen, technische vragen, vanuit de VVD. Daar is een heel pakket van stukken ook naar de VVD toegegaan.

De voorzitter: Sorry, sorry.

Wethouder Botter: Is het interessant, mevrouw de voorzitter? Als je dan kijkt naar die stukken, dan zie je dus heel duidelijk dat je door een inhaalslag te maken, ook in de toegankelijkheid van je gebouwen, weer andere mensen kunt werven die nu uitgesloten zijn, omdat onze gebouwen, of in ieder geval het stadhuis, nog niet optimaal toegankelijk is. Dus die relatie zie ik op die manier ook zo en daar kijken we ook naar en we hebben budgetten vrijgemaakt om ook te zorgen dat onze gebouwen volledig toegankelijk worden. Volgens mij heb ik alles gehad.

De voorzitter: Ja? Dan heeft u nog een aantal vragen. Ik begin bij de heer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: De vraag was ook of we eventueel een tussenstand mogen krijgen over die acties met de gebouwen. Dan weliswaar in de commissie Ontwikkeling, maar.

Wethouder Botter: U krijgt niet alleen een tussenstand, u krijgt gewoon de startnotitie en ik hou u op de hoogte hoe we dat aanpakken.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat de wethouder naar voren brengt, daar ben ik heel erg verheugd over. Het is natuurlijk hartstikke goed dat er een medewerkersenquête is gedaan met zo'n hoge respons. Ik zie uit naar een discussie in deze commissie over die data, want ik neem aan ook dat dat gedifferentieerd kan worden naar functie, niveau en dat soort zaken. Dus laten we dat op dat moment eens goed met elkaar bespreken. Ik heb nog wel een vraag, want zo'n medewerker, als die zo goed respondeert, dan zou je zeggen: hoe vaak wordt die enquête herhaald, is dat eens in de twee of drie jaar? Want dat zou een schitterend instrument zijn, ook om de voortgang van dit beleid, ook voor andere dingen, maar ook voor de voortgang van dit beleid, om dat ter beschikking te hebben. Dus daar kan misschien de wethouder nog iets over zeggen.

Wethouder Botter: Mijnheer Sepers, dat lijkt me een uitermate geschikte vraag om te behandelen op het moment dat we de data beschikbaar hebben. Ik kan me voorstellen dat we dat periodiek gaan doen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik had de wethouder een heel concrete vraag gesteld, namelijk: wanneer kan de wethouder een nota schrijven over de doeltreffendheid van deze maatregelen? Want daar zijn wij als SP natuurlijk ontzettend nieuwsgierig naar. Misschien kunt u zeggen op welke termijn u de maatregelen, de acties kunt evalueren en dat wij een nota tegemoet kunnen zien.

Wethouder Botter: Volgens mij heb ik met u afgesproken toen wij hier al een keer eerder over spraken, dat ik u jaarlijks op de hoogte zou houden van de voortgang.

De heer Garretsen: Ja, oké, maar het gaat mij om de doeltreffendheid, hè? U heeft dertig actiepunten, het gaat mij, hebben die actiepunten resultaat? Dat zit in deze nota niet, dus ik wil graag een nota met de resultaten van die actiepunten.

Wethouder Botter: Ik zal samen met onze afdeling DIA, want daar wordt naar gekeken, een aantal criteria formuleren en ook een aantal doelstellingen, zodat we dat periodiek kunnen evalueren.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Zijn hiermee alle vragen gesteld? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Mijn vraag was concreet, want ik begrijp dat er al een enquête is geweest. Daar komt uit dat er iets meer vrouwen werken dan mannen ...

Wethouder Botter: Iets meer? '...'.

Mevrouw De Raadt: Behoorlijk meer. Dat is op zich geen verrassing, want dat is de gemeente, de overheid is toevallig het enige werkveld waar vrouwen in de meerderheid zijn dan mannen, maar dan ook echt het enige. Dus dat vind ik dan niet zo'n verrassende uitkomst. U zei nog iets over dat 1% was dan geen man, geen vrouw. Maar ik vroeg ook concreet: hoe gaat u nou die LHBTI- doelstelling, hoe wilt u dat nou bereiken? Want ik kan me gewoon zo goed voorstellen dat het juridisch zo lastig ligt, want a) je kan het niet vragen, en b) als je het al vraagt, kan je het niet opschrijven. Dus welke instrumenten hebben jullie daarvoor?

Wethouder Botter: Ik ben het niet met u eens dat je het niet kan vragen. Het punt is alleen ...

Mevrouw De Raadt: Nou ja, tijdens het sollicitatiegesprek kun je het niet vragen.

Wethouder Botter: Maar kijk, daar heb ik al eerder met u over gesproken. Ik weet echt niet hoe dit soort vragen, want daar is natuurlijk ook over bepaalde dingen gevraagd: voelt u zich anders, voelt u zich dit, voelt u zich dat? Er zijn een aantal dingen in die enquête gevraagd die nu nog geanalyseerd moeten worden. Die heb ik niet, die wil ik ook eerst zelf afwachten. Ik vind dit al iets heel erg moois en waar ik wel voor zou willen waken is dat we nu ineens zeggen: maar ja, de overheid is ook de enige plek waar het merendeel vrouw is. Ja, dan heb je iets waar je ...

Mevrouw De Raadt: Maar dat is een feit, wethouder.

Wethouder Botter: Dat is een feit, maar je ziet het ook bij huisartsen, je ziet het op dit moment bij studenten die, niet alleen rechten, maar ook bij allerlei studies, het merendeel is daar vrouw. Ook daarvan verwacht ik echt dat dat een kwestie van tijd is en de mannen die zijn straks gewoon op allerlei vlakken in de minderheid. Dus in die zin ...

De voorzitter: Geniet er nog maar even van, hè?

Wethouder Botter: Dus geniet er nog maar even van. Maar ik zal zo goed mogelijk proberen om alles wat we uit die enquête kunnen trekken, om dat aan u te presenteren, zodat we dat als een soort nulmeting kunnen gebruiken om in de toekomst daar verder ons beleid vorm te geven.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Hoor ik u nu zeggen dat we halverwege het uitfaseren van de man zijn? Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Nu u aangeeft dat de vrouw met 20% in de meerderheid is en u wil een representatieve afspiegeling, gaat u nog actie ondernemen om die 20% naar beneden te krijgen?

Wethouder Botter: Ik zie daar geen aanleiding toe.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Dat waren de vragen? Dan neem ik aan dat dit onderwerp afdoende is behandeld, gaan wij door naar het ...

Wethouder Botter: Nog één.

De voorzitter: O, u wilt nog iets zeggen? Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, in de tussentijd, u zag mij net even appen. Dat was niet omdat ik niet de antwoorden op de vragen wist, maar ik werd geconfronteerd met een hele erge vervelende mededeling.

De heer ...: Citrix plat.

Wethouder Botter: Ja, Citrix is plat.

De voorzitter: Zag jij het ook, ja?

Wethouder Botter: Dus, ja, ik kreeg net te horen dat, hoe heet het, Citrix per direct uit de lucht is gehaald. Ik heb de informatie die ik u aangaf was van gisteravond geloof ik, twaalf uur of vijf uur gisterenmiddag. Maar ik krijg net, het is maar goed dat ik nog wat langer hier bleef dan precies gepland, maar Citrix is uit de lucht en die hebben ...

De heer ...: '...'?

Wethouder Botter: Bij onze hele organisatie.

De heer ...: '...'.

Wethouder Botter: O, oké. Nou ja, ik ben slechts een wethouder die soms alleen maar dingen doorgeeft waar hij niet verstand van heeft, maar dit was zo'n dingetje. Dus dit is een technisch mankement wat we moeten gaan oplossen. Dus het spijt me dat ik u eerder op de avond een positief bericht heb ... Ik verwacht op dit moment geen reacties verder op Windows te kunnen doen, maar dat blijft nog even zoals ik het gezegd heb.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder.

Wethouder Botter: Was er nog een rondvraag?

De voorzitter: Was er nog een rondvraag voor de heer Botter? Nee? Dank u wel, wethouder. Ik stel voor, want de burgemeester is er nog niet, die gaan wij nu even mobiliseren. U heeft vijf minuten om even een kopje thee te halen of een kopje koffie.

Schorsing

TER ADVISERING AAN DE RAAD

9. 20.10 uur Vaststellen wijziging Verordening naamgeving en nummering (adressen) Haarlem 2019 (JW)

De voorzitter: Misschien kan de fractie van GroenLinks ook gaan zitten. Goed, het volgende agendapunt is agendapunt 9, het vaststellen van de wijziging Verordening naamgeving en nummering. Ja, het is een bovenhandse wetswijziging en in gewijzigde vorm wordt deze verordening dus aangeboden aan deze raad ter besluitvorming. Het is een adviespunt. Is er iemand die hier het woord wil voeren? Hamerstuk? Ja, zijn we het daar over ...? Ik zie knikkende gezichten, het wordt gewoon een hamerstuk.

De heer ...: '...'.
[Yellow square]

De heer ...: Ik heb het nog gelezen ook.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel, dat u zich heeft ingehouden om hier een hele avond over te gaan spreken.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

10. 20.25 uur Integriteitsjaarverslag 2018 (JW)

De voorzitter: Het volgende punt is een bespreekpunt, agendapunt 10, het Integriteitsjaarverslag uit 2018. In het Integriteitsjaarverslag 2018 doet het college verslag van de afdoening van integriteitsmeldingen en de binnen de organisatie uitgevoerde activiteiten rondom dit thema integriteit. Dit stuk is op verzoek van de commissie geagendeerd. Wie van de commissieleden mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, heel kort. Het is goed om te lezen dat Haarlem een werkend integriteitsbeleid heeft en dat er wordt opgetreden tegen de schendingen daarvan. Mijn fractie kan zich vinden in de conclusies en in het voornemen om de vertrouwenspersonen meer voor het voetlicht te brengen. Dan hoop ik dat in het volgende verslag staat dat de vertrouwenspersonen meer zijn benaderd.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Voorzitter, dank u wel. Dank voor het Integriteitsjaarverslag. Ik heb eigenlijk drie vragen voor de burgemeester. Eén is, wat opvallend is, het is nu januari 2020, we bespreken het jaarverslag 2018, dat is vastgesteld in het college op 3 december 2019. Dus mijn vraag aan de burgemeester is of het niet zou kunnen dat wij dit jaarverslag in ieder geval voor het zomerreces kunnen gaan krijgen in de toekomst? Want dat is het ook iets actueler. Dus graag een toezegging op dat punt. Mijn tweede punt is, het aantal meldingen van acht integriteitsschendingen, dat lijkt klein. Dat is dus op de organisatie gerekend minder dan 1%, maar toch zijn dat natuurlijk in de omgeving van de integriteitsschender schokkende gebeurtenissen die ingrijpende gevolgen hebben in die concrete werksituatie. Dus elke schending is er eigenlijk een te veel. Op dit ogenblik is het dus met acht, eens per anderhalve maand is dat het geval in de organisatie. Ik zou de burgemeester willen vragen of hij het aandurft om op dit punt een doelstelling vast te stellen van maximaal 0,5% per jaar. Daar hoor ik graag de reactie van de burgemeester op, want het is voor de organisatie natuurlijk het beste als het zo min mogelijk voorkomt. En dan mijn ...

De voorzitter: Mijnheer Sepers, u heeft twee interrupties, van de heer Trompetter en de heer Rutten. Mijnheer Rutten, u was eerst, gaat uw gang.

De heer Rutten: Vindt u het niet gevaarlijk dat dat ook als een streefcijfer kan uitgelegd worden? Want dan zijn we dus oké als we op 99,5 komen, dus we hoeven net die laatste stap niet te zetten. Ik denk dat het streven moet zijn nul.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Mijnheer Rutten, ik ben het inhoudelijk helemaal met u eens, maar de realiteit zal natuurlijk ook wel zijn dat het nooit helemaal uit te sluiten zal zijn. Maar ik wil graag mijn vraag aan de burgemeester dan opladen naar: wat zou hij ervan vinden als de doelstelling nul zou zijn, durft u zich daaraan te binden?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, mijnheer Sepers, toch ook in navolging van de opmerking van de VVD, het lijkt mij toch dat integriteit van dusdanig groot belang is dat je daar geen minimale überhaupt cijfers of streefcijfers ... Ik weet hoe u dat ziet, hoor, maar het lijkt mij gevaarlijk om dat te gaan doen.

De heer Sepers: Voorzitter, ik had het over maximaal 0,5% per jaar, maar ik heb inmiddels mijn wens al aangepast, in goede samenwerking tussen PvdA en VVD, naar nul. Dus dan horen we wel wat de burgemeester daarvan vindt.

De voorzitter: Nee, want u heeft nog een interruptie van de heer Linders. O, dat was ... Mevrouw De Raadt, u heeft nog een interruptie op de heer Sepers? Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, want begrijp ik u nou goed? Want u zegt: ik wil een streefcijfer van nul integriteitsmeldingen. Dus dat zou betekenen dat als we gewoon het meldpunt integriteit opheffen, dan wordt het nul. Maar ik neem niet aan dat u dat bedoelt, maar dat is ... Begrijpt u het gevaar wat daarin schuilt? Want dan gaan we dus eigenlijk mensen ontmoedigen om integriteitsmeldingen te doen, terwijl dat misschien juist niet de bedoeling is. We zouden juist het meldpunt onder de aandacht moeten brengen en mensen juist moeten aanmoedigen dat ze in een veilige omgeving wel die melding kunnen doen. Dan zou je dus eerder naar een hoger cijfer verwachten dan een lager cijfer.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, ik neem aan dat u al spijt heeft van uw ambitieuze opmerking, maar gaat uw gang.

De heer Sepers: Nee, mevrouw De Raadt spreekt ontzettend wijze woorden. Mijn bedoeling is natuurlijk helemaal niet om dat meldpunt op te heffen, maar wel om een zodanig beleid in de organisatie te voeren dat integriteitsschendingen niet meer gaan voorkomen. Goed, ik ga verder met mijn termijn, als het mag? Derde vraagje aan de burgemeester: wat mij opvalt is dat het aantal gesprekken gevoerd met vertrouwenspersonen gestegen is van 22 tot 51. Dat is een stijging van ongeveer 75%. Aan de ene kant kan je zeggen: men heeft de weg naar vertrouwenspersonen gevonden, dus dat is mooi. Aan de andere kant kun je zeggen: het is toch ook wel weer een opmerkelijke stijging. Ik zou graag van de burgemeester willen weten hoe hij daar tegenaan kijkt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Linders, gaat uw gang.

De heer Linder: Wij zijn ook best wel geschrokken natuurlijk over die individuele gevallen. Nog eens, het zijn er op zich niet zoveel, maar best wel heftig wat er allemaal in staat. Maar we zouden eigenlijk wel graag een vergelijking willen hebben, want is dat nou veel, hebben wij al heel veel incidenten hier in Haarlem? Of is het juist heel weinig, moeten we heel blij zijn hiermee? Dus als daar enigszins of een topografische vergelijking mogelijk is van de andere gemeentes, en eventueel ook een historische hoe zich dat in detail een beetje heeft ontwikkeld, dat zou wel heel handig zijn. Verder even over het verslag. Daar heb ik helemaal aan het einde staat er dan aan de conclusie een aanbeveling gedaan in het Integriteitsjaarverslag 2017, in het bijzonder 6.2 en 6.3. Die vind ik niet terug, want het laatste hoofdstuk is hoofdstuk 6. Dus misschien heb ik niet goed gelezen, maar voor de rest heb ik weinig opmerkingen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linders. Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank voor het heel heldere rapport. We waren echt tevreden met de openheid ook die wordt gegeven over vrij serieuze meldingen. Goed dat daar veel aandacht voor is en het deed mij persoonlijk heel veel deugd dat ook in zware gevallen het apparaat in staat is om relatief snel meldingen te onderzoeken en ook verregaande maatregelen te nemen als die nodig zijn. Dus complimenten daarvoor.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Ook dank voor het rapport, we sluiten ons aan bij de vraag van de Partij van de Arbeid waarom dat inderdaad toch vrij laat tot ons komt. Dus iets eerder zou mooi zijn. Verder zien we dat het aantal inderdaad beperkt is en ook daalt over het algemeen, dus dat is een goede ontwikkeling. We zouden tegen enig streefcijfer zijn, ik denk juist dat de bedoeling hier moet zijn om wat er ook misgaat op dit gebied in de organisatie, om dat boven water te krijgen. Dat wordt juist niet gediend met denken in streefcijfers. Dus hoe completer, hoe beter wat dat betreft. Natuurlijk met als doelstelling om het zoveel mogelijk te beperken, dat spreekt voor zich.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Heeft iedereen ... Ja, mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Een toevoeging nog op die streefcijfers. Ik denk dat het er twee zijn, het is 100% melden en 0% integriteitsschendingen. Dan heb je twee streefcijfers die elkaar niet bijten, maar het gevaar zit er natuurlijk ten alle tijden op het moment dat je een percentage hanteert wat niet 100% is of 0% is, dat mensen argumenten gaan verzinnen waarom ze nou net bij dat stukje zitten dat het niet hoeft.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de SP wou zich beperken tot een vraag aan de burgemeester. Het is de SP opgevallen dat de helft van de onderzochte meldingen gaan over intimidatie van collega's. Kan de burgemeester enige omschrijving geven of dat steeds dezelfde soort intimidatie is, of dat dat verschillend is? Want als dat steeds dezelfde soort intimidatie is, dan is dat veelzeggend.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, wat betreft GroenLinks is een veilige werkplek natuurlijk superbelangrijk, sociaal veilige werkplek. We sluiten ons aan bij de vraag van de PvdA, wat betreft ook 2019 zijn we benieuwd naar, een doorkijkje daarnaar. Wat betreft die twee streefcijfers, wat ons betreft is echt het nu zeker gericht zijn op het

melden van, dus dat mensen toch vooral dat meldpunt vinden, dat lijkt ons nu op dit moment het belangrijkste.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Als iedereen gezegd heeft wat hij wilde zeggen, mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, ik probeer hem even hier. Er zijn nog vijf rechtszaken van de gemeente Haarlem verloren over integriteit bij PWC. U zou ons daarvan op de hoogte brengen. Bent u van plan dat hier te gaan doen, of binnenkort?

De voorzitter: Dan geef ik nu het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang. Burgemeester, u moet het knopje indrukken.

Burgemeester Wienen: O, sorry, ja. Dank voor de positieve woorden. De heer Trompetter ... Nee, die was gewoon positief. De heer Sepers, die zegt: wel erg laat, kan dat niet voor het zomerreces? Dat wil ik graag toezeggen, want ik vind inderdaad dat dit laat is, zonder dat daar een noodzaak toe bestaat. Tenzij ik ook een ander punt moet toezeggen, namelijk dat er ook vergelijkingen met andere gemeenten gemaakt moeten worden – dat was een vraag van de heer Linder. Ja, dan heb je kans dat we eerst moeten wachten tot alle andere gemeenten hun jaarverslag hebben gepubliceerd en dan kunnen we gaan vergelijken. Ik weet niet of dat verstandig is, dus daar heb ik dan ook meteen op gereageerd. Ik denk dat u gelijk hebt dat om meer gevoel te kunnen krijgen bij: hoe moet je dit nou zien, is het nou veel of weinig als je het vergelijkt met anderen? Ik denk in ieder geval dat het goed is om eens even te kijken naar: hoe ontwikkelt dat zich in de loop van de jaren? Want we hebben nu een aantal jaren ervaring en dan is het goed om eens te zien hoe dat loopt. Dat is één vergelijkingspunt en een tweede vergelijkingspunt zou kunnen zijn dat we inderdaad kijken of er bijvoorbeeld landelijke cijfers zijn van voorgaande jaren. Dan gaan we niet specifiek naar gemeente kijken, maar kijken we gewoon wat er landelijk geaggregeerd beschikbaar is over dit soort zaken.

De voorzitter: Burgemeester, u heeft een interruptie van de heer Linders.

De heer Linder: Linder. Misschien is het een idee om dat bij wijze van spreken dan gewoon de vergelijking een jaar achteraan loopt, dat we daar niet vertragingen oplopen eventueel met een rapport of zo.

Burgemeester Wienen: Ja, ik snap de vraag, maar ik weet, we gaan in ieder geval even kijken naar hoe je een beetje vergelijkbare cijfers kunt laten zien, om een beeld te krijgen bij: hoe staan we er eigenlijk voor? Ik ben het eens met degene die gezegd hebben: het is belangrijker dat je uitstraalt dat je ieder vermoeden van integriteitsschending gemeld wil zien. Dat is belangrijker dan zeggen: onze inzet is, hoe minder klachten, hoe beter het is. Natuurlijk is dat waar, als dat betekent dat er ook geen integriteitsschendingen plaatsvinden. Maar ik denk dat je er toch van uit moet gaan dat ook in onze organisatie en in iedere organisatie het mogelijk is, dat heeft ook meer te maken met personen dan met dat er iets in de organisatie mis is. Dat kan natuurlijk ook en als je daar aanwijzingen voor hebt, moet je daar zeker wat aan doen, maar omdat het ook te maken heeft met personen, denk ik dat het ook een beetje een illusie is om te denken dat je dat op nul zou kunnen krijgen. Wat wij wel doen, en dat ziet u ook in het verslag, nieuwe ambtenaren krijgen ook een speciale dag om met deze vragen om te gaan. Wij proberen door de vertrouwenspersonen en door de manier waarop we integriteit ook regelmatig aan de orde stellen, proberen wij in ieder geval het bewustzijn zo hoog mogelijk te houden, daarmee ook hopelijk eventuele schendingen zoveel mogelijk terug te dringen en als er iets aan de hand is, dan moeten mensen ook alle ruimte voelen om zich te melden. Natuurlijk is het streven dat we een integere organisatie willen zijn, maar deze manier om te melden is juist een manier om dat zoveel mogelijk te

zijn. Dus ik vind, laten we ons daarop concentreren. Het is ook nog wel even trouwens van belang om te constateren, nog belangrijker dan het aantal onderzoeken, is het aantal uiteindelijke gevolgen dat we zeggen: daar is dus echt iets mis. In één geval kon het niet aangetoond worden, dan zeggen wij: dan gaan we ervan uit dat het gewoon niet zo is. Maar dan blijven er nog zeven over – waarvan er overigens ook geloof ik twee nog in onderzoek waren – maar toch ook een aantal waar daadwerkelijk sprake was van schending van integriteit die dus echt ernstig waren. In één geval ook een onvoorwaardelijk strafontslag, in andere gevallen andere maatregelen, disciplinair. Het is niet voor niks, we hebben dit instrument niet voor niks. Volgens mij, de SP die vroeg: de intimidatie van collega's, gaat het dan om dezelfde vorm van intimidatie, of is dat telkens verschillend? Dat laatste is het geval. Ik weet van de gevallen die zich voorgedaan hebben en dat gaat echt om heel diverse zaken.

De heer Garretsen: Dus niet alleen seksistisch?

Burgemeester Wienen: Nee. Dat komt voor, maar dat is het niet alleen. Het kan ook te maken hebben met dat mensen hun eigen belang op een ontoelaatbare manier proberen door te zetten ten koste van collega's. Volgens mij hebben we dan de vragen gehad.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, ik had ook nog een vraag gesteld over de stijging van het aantal gesprekken met vertrouwenspersonen.

Burgemeester Wienen: Ja, ik heb daar geen, wij constateren het, het staat er ook in, dat we geen duidelijk beeld hebben van waar dat nou precies in zit. Wij juichen het toe, die vertrouwenspersonen zijn er om laagdrempelig mensen de gelegenheid te geven om hun verhaal te doen. Het kan leiden tot een integriteitsklacht, in heel veel gevallen is dat dus niet het geval, maar dan blijft het van belang dat personeelsleden bij iemand terecht kunnen waar ze het vertrouwen hebben en waar ze zonder verdere repercussies hun verhaal kunnen doen. En wij vragen, de vertrouwenspersonen zelf die hebben de gelegenheid als ze dat wenselijk vinden, bijvoorbeeld omdat ze patronen zien, om dat ook bij ons aan de orde te stellen. Misschien is dat ook wel goed om dat nog erbij te melden.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik vroeg me nog af: is er ook nagegaan in hoeverre dat de slachtoffers tevreden zijn over de manier hoe het afgehandeld is, of dat ook gemonitord wordt? Ik vind het dat het goed is dat het opgepakt is, maar in hoeverre zijn de slachtoffers ook over de oplossing tevreden?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Het zijn niet altijd slachtoffers, soms zijn het gewoon mensen die iets tegenkomen en zeggen: volgens ons klopt dit gewoonweg niet. In zijn algemeenheid is het beeld wat ik heb dat als er daadwerkelijk een onderzoek heeft plaatsgevonden, dat mensen daar tevreden over zijn en dat ze blij zijn dat dat gebeurt en ook dat wanneer het nodig is er maatregelen worden genomen. Ik heb geen signalen dat dat problemen oproept, of dat daar nog vraagtekens bij zijn.

De voorzitter: Nog een nabrander van de heer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Zou dat niet handig zijn om dat procedureel ook erin te zetten, bij wijze van spreken als iemand zo'n melding doet en die is afgehandeld, dat dan iemand onafhankelijk even belt en vraagt: u heeft die melding gedaan, hoe bent u tevreden over hoe die is afgewikkeld?

Burgemeester Wienen: Nee, ik zou daar zelf, ik geloof niet dat ik dat verstandig zou vinden. Het is ook niet een persoonlijk geschil waar het over gaat, het gaat er gewoonweg om dat wij een integere organisatie willen zijn en wij vragen: als je de indruk hebt dat er iets gebeurt wat niet integer is – omdat je daar zelf last van hebt, of omdat je er gewoon op de een of andere manier dat constateert – meld dat, dan kunnen wij het onderzoeken. Dat gebeurt zo anoniem mogelijk en we gaan ook niet bespreken wat er precies gebeurt met de melder. Voor de organisatie is het belangrijk dat je kunt weten: wij kunnen die melding anoniem doen, wij kunnen erop aan dat er in de organisatie dan integer mee omgegaan wordt, dat er een onderzoek plaatsvindt en dat als het nodig is, dat er maatregelen genomen worden. Dat zien mensen over het algemeen ook en wat ik ervan terug hoor is dat mensen zeggen: wij vinden dat dat in Haarlem goed georganiseerd is.

De voorzitter: Dank u wel. Ja? Dan neem ik aan dat dit onderwerp afdoende behandeld is.

12. 21.30 uur Actieprogramma Integrale Veiligheid en Handhaving 2020 (JW)

De voorzitter: Dan gaan wij door naar het volgende en tevens laatste onderwerp, omdat – voor de kijkers thuis – agendapunt 11 is komen te vervallen, die is uitgesteld naar de volgende vergadering van 13 februari. Dat betreft de brief van Horeca Haarlem inzake nachtburgemeester. Die gaan we dus vanavond niet behandelen. Het laatste ...

De heer Garretsen: Er staat op de agenda nu een koffiepauze, voorzitter.

De voorzitter: We hebben net een pauze gehad. Eigenlijk ga ik ervan uit, maar ik wil hem wel even hier in de groep gooien, we hebben net pauze gehad. Willen we nog een koffiepauze nu van een kwartier? Dat dacht ik al. Goed, dan heb ik het toch een beetje goed ingeschat. Ik zei, we hebben één agendapunt, maar dat is niet waar, we hebben er twee, we hebben ook nog de rondvraag, maar we gaan nu door naar agendapunt 12, het Actieprogramma Integrale Veiligheid en Handhaving. Wie mag ik hierop als eerste het woord geven? Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Dank u wel. Allereerst een compliment voor alle betrokkenen bij Veiligheid en Handhaving. Ik hecht eraan om dat namens de VVD ook weer even te benadrukken. Agenten, handhavers, brandweermensen, hun werk wordt gewaardeerd. Ik ben ook zo vrij geweest om nog voordat mijnheer Garretsen dat suggereerde, om de brief hier maar gewoon al bij te betrekken, want daar lezen we dat we de beperkte politiecapaciteit de veiligheidsthema's in het meerjarenbeleidsplan al beperkt hebben tot vier en de inzet bij evenementen hebben teruggebracht. U schrijft in de brief, die inzet die werkt, maar dat is niet voldoende. Tegelijkertijd schrappen wij zelf de uitbreiding van handhavers. Dat is ook best een beetje wrang daarin, dan zien we dat de politie het eigenlijk niet kan leveren wat we nodig hebben, maar zelf gaan we dat ook niet aanvullen. Tegelijkertijd zien we ook dat we 60k per jaar in gaan zetten voor gedragsbeïnvloeding op zwerfafval. Die logica ontgaat ons, maar daar wordt over gesproken in de commissie Beheer vandaag, alhoewel afval in het actieprogramma wel weer als een prioriteit wordt genoemd. Dat is ook logisch, want het is ergernis nummer één. Dus daar toch een kanttekening bij. We moeten ook onszelf verbeteren voordat we sanctioneren. We zien te vaak volle containers en daarmee maken we het de burger ook niet altijd makkelijk. Ik praat het dumpen van afval naast de container niet goed, maar we moeten zelf ook nog wel wat doen en we mogen ook wel wat harder handhaven op de grootdumpers. Ik ken een aantal ondernemers die de containers

gebruiken voor bedrijfsafval en ze daarmee blokkeren voor inwoners. Dan zit die container vol met pizzadozen en grootverpakkingen en die staan er al, en daar kom je daar aan met je oude kranten en dan wordt er toch een beroep gedaan op je fatsoen. Ik zie dan soms dat mensen denken: ja, het zal wel. Dus we hebben nog wel wat te doen voor dat we helemaal die burger daar keihard op kunnen aanpakken. Dan wil ik tot slot nog even inzoomen op Haarlem Zuid-West. In paragraaf 2.3 staat geen link naar de wijkaanpak Rozenprieel, die in het hoofdstuk over ondermijnende criminaliteit staat. Dat is jammer, want juist in het Rozenprieel zie je veel verloedering in de vorm van rotzooi op straat en heel veel zwerfafval. Dan vraag ik me even af hoe zich dat verhoudt tot op elkaar, hoe moet ik de wijkaanpak Rozenprieel zien, waar namelijk wel gesproken wordt ook over leefbaarheid. Dus je ziet daar gewoon best wel een bende. Dan tot slot nog de horeca. De brief over de nachtopstellingen die is afgevoerd van de agenda, omdat we een reactie van de burgemeester willen meenemen in de bespreking. Ik zou graag aan de burgemeester vragen om daar in die reactie het Actieprogramma Veilig Uitgaan ook als kader te gebruiken voor dat antwoord.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Linder, u was net iets eerder, gaat uw gang.

De heer Linder: Ook bedankt voor het overzicht. Ja, ik vind het eigenlijk best wel moeilijk om dat te lezen, want het is bijna: welke hand wil je afhakken, want één moet er af. Eigenlijk zou je gewoon veel meer, we willen niet gaan prioriteren of dit soort dingen, maar helaas, we hebben het ook met die brief gezien dat het helaas nodig is. Dus daarom ook complimenten voor de overwegingen die daarin genomen zijn. ...?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Linder, u stelt die vraag, maar bent u dan voor of tegen het gebruik van SyRi?

De heer Linder: Ik vind het lastig, ik denk dat een overheid voorzichtig moet zijn met het profileren van zijn mensen, dat we ook voorzichtig moeten zijn in het gebruik van data, daarop in te zetten. Aan de andere kant besef ik ook dat het ook wel heel veel kan helpen om erge dingen te voorkomen. Dus ik kan daar nog niet een heel kant-en-klaar antwoord geven, ik zou me eerst in dat product SyRi moeten gaan verdiepen om daar echt een goed antwoord op te geven. Mag ik verder gaan? Oké. Dan handhaving 2020, over vuurwerk. We zijn benieuwd naar de aanpak en de vraag is: kunnen we dat nog voor de zomer bespreken? Ik heb ook al gehoord dat er al wat rondvragen of zo zijn, dus graag. Verder nog over het datagestuurd werken, dat ICT-tool: wordt er al gebruik gemaakt van dat ene tool waar mijn collega van het CDA een presentatie voor heeft georganiseerd, voor het ... Help me even, hoe heet het? Voor illegale ...

Mevrouw De Raadt: Prostitutie?

De heer Linder: Illegale prostitutie, volgens mij. Nee, volgens mij is het een algemene tool ...

Mevrouw De Raadt: Ja, voor meerdere dingen, onder andere daarvoor.

De heer Linder: Oké, verder nog als laatste, Bureau Halt. We hebben daar, het hoort er in principe ook een beetje bij dat veiligheid zo, in hoeverre dat daar eventueel wachtlijsten zijn, want we hebben wat signalen dat we het gevoel hebben dat daar wachtlijsten zijn. In hoeverre dat de burgemeester daar zicht op heeft.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, het heet het Actieprogramma Integrale Veiligheid en Handhaving. Integraal betekent allesomvattend, en dat vind ik nogal ambitieus, juist gezien het feit dat de formatie bij de politie of de bezetting daarvan terugloopt. Juist gezien het feit dat we beperkt zijn in het aantal handhavers, zoals de VVD ook al heeft gezegd. In dat verband zou ik ook wat meer willen weten over de werkverdeling tussen de politie en de handhavers. Wat de SP betreft is de prioriteit voor de handhavers leefbaarheid in de meest ruime zin van het woord, dat is prioriteit één. Prioriteit twee, en daar is herhaaldelijk sprake van in deze nota, is een signaalfunctie. Als er bijvoorbeeld sprake is, of een vermoeden is van adresfraude, dan kan dat signaal worden doorgegeven naar de desbetreffende afdeling van de gemeente. Zo zijn er ook signalen richting MO, maar natuurlijk ook signalen richting politie. Dat is punt één. Dan had ik verder ook dezelfde vraag over vuurwerk als de ChristenUnie. De eerste vraag is: vindt de burgemeester ook niet dat gevaarlijk vuurwerk in Haarlem verboden moet worden voor de komende Nieuwjaarswisseling? De tweede vraag is, dezelfde vraag als de ChristenUnie: komt de burgemeester nog voor het zomerreces met een notitie hoe om te gaan met vuurwerk tijdens het nieuwe jaar?

De heer Sepers: Voorzitter? Interruptie.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Garretsen. Interruptie van de heer Sepers. Gaat uw gang.

De heer Sepers: Mijnheer Garretsen, ik neem aan dat u weet dat u zelf een motie mede ingediend heeft om uiterlijk 1 juni van het college een beleid voorgeschoteld te krijgen wat mogelijkerwijze leidt tot een algeheel vuurwerkverbod?

De heer Garretsen: Ja, dus mijn vraag aan de burgemeester is of hij van plan is om die motie uit te voeren, om dan voor 1 juni te komen, en wat zijn standpunt is of gevaarlijk vuurwerk – en dan bedoel ik vuurpijlen, knalvuurwerk – verboden moet worden, of misschien alles verboden moet worden. Dus vandaar mijn twee vragen aan de burgemeester.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Ik wil beginnen met een aansluiting bij de VVD, voor de complimenten voor alle hulpdiensten die we hebben – brandweer, politie, ambulance, de volledige zorg – maar ook voor de opstellers van dit plan, want dat had u niet genoemd. Maar het is en blijft een groot genot, nu al voor het zesde jaar op rij, om deze stukken te lezen. Mijn complimenten daarvoor. Zo begin ik elk stuk over Veiligheid en Handhaving, want ik vind ze gewoon echt goed leesbaar. Complimenten. Ja, dit doe ik al zes jaar en ik vind ze gewoon juist en volledig, dus daar ben ik gewoon heel blij mee, en dat compliment mag u overbrengen. Maar dan de inhoud, en dan begin ik eigenlijk bij hetgeen wat de collega's ook al hebben genoemd, VVD, SP, en dat is het capaciteitsvraagstuk bij de politie. Wat tegelijkertijd maakt dat dit goed leesbare stuk direct eigenlijk onder druk komt te staan, omdat we hele mooie plannen maken, maar tegelijkertijd de tering naar de nering moeten zetten. We hadden ruimer ingezet op een bezuiniging op handhaving, hebben dat met elkaar gelukkig ook weer terug kunnen draaien voor een groot deel, maar toch knijpt het aan alle kanten. Dat deed het al, en op het moment dat je dan toch weer wil gaan uitbreiden, dan loop je meteen op tegen een vijver waar weinig vissen in zitten, en veel gemeenten en organisaties die dan uit dezelfde vijver vissen, wat het dan ook weer moeilijk maakt om extra capaciteit te verkrijgen. Dat gezegd hebbende, voorzitter, wil ik eigenlijk ook even stilstaan bij – en dat doe ik ook al nu voor het zesde jaar op rij – een dalende trend in alle criminaliteitscijfers. Op twee na: een kleine toename in winkeldiefstal en een forse toename in criminaliteitsfraude, daar kom ik dan nog even op terug. Maar het is een groot voorrecht om in de mooie stad Haarlem te wonen, want de cijfers dalen een jaar op jaar op jaar op jaar.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Er zijn landelijke onderzoeken geweest, en het is ook vaak in Nieuwsuur, enzovoort, bij Pauw, dat die dalende criminaliteitscijfers ook te maken hebben met een afname van de capaciteit van de politie. Dat de politie niet meer elke aangifte als misdrijf noteert, maar daarvan een melding maakt. Dus het is voor mij nog zeer de vraag of daadwerkelijk de criminaliteit daalt, of dat het te maken heeft met de afname van de capaciteit.

De heer Gün: Ik beroep mij op de cijfers die worden aangeleverd, en ik zie daarin continu een dalende trend van het aantal criminaliteitsmeldingen, maar ook een toename in de leefbaarheid, op basis van uitgevoerde enquêtes onder bewoners, dat de leefbaarheid in de wijken ook toeneemt. Dus dat moet ons allemaal trots maken, dus nogmaals: het is een groot voorrecht dat wij in deze mooie stad mogen wonen.

De voorzitter: U heeft nogmaals een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: U weet toch dat uw collega van GroenLinks, de heer Van den Doel, op een gegeven moment aangifte heeft willen doen van inbraak, en dat die aangifte niet is opgenomen. U weet ook dat er politiebureaus zijn gesloten, dat digitaal aangifte nu de voorkeur krijgt en dat mindert ook de aangiftebereidheid van bewoners. Dus ik vind, dat u nu zegt: de cijfers zijn de werkelijkheid en de objectieve waarheid. Daar durf ik een vraagteken bij te zetten.

De voorzitter: De heer Gün.

De heer Gün: Ik ben het met u eens als u zegt dat door de toenemende digitalisering wellicht de bereidheid onder sommigen om aangifte te doen afneemt. Tegelijkertijd wil ik ook wijzen dat die mogelijkheden er nog steeds zijn, maar net als u, en dat weet u ook, is GroenLinks altijd een groot voorstander geweest voor click-call-face. Als het digitaal niet werkt, dan moet je kunnen bellen. Als je niet kan bellen, dan moet je ergens een loket hebben waar je fysiek aanwezig kan zijn om je aangifte te doen. Daar blijven wij samen voor strijden, dus die toezegging doe ik u ook. Dat gezegd hebbende, ik had het over het feit dat we trots mogen zijn omdat de cijfers er goed uitzien, maar ik had het ook over de criminaliteitsfraude, die enorm toeneemt, de cybercriminaliteit. Er staat daar een passage over in dat het college daarin meer de samenwerking gaat opzoeken met een aantal partijen. Kan de burgemeester ons aangeven wat ik daar precies onder zou kunnen verstaan? Welke campagnes kunnen wij de komende tijd gaan verwachten? Want als je dat zo'n 12.000, sorry, ruim 13.000 Haarlemmers ouder dan twaalf jaar vorig jaar slachtoffer zijn geweest en die cijfers nemen alsmat toe, dan is het hoogst tijd om daar gewoon op zo kort mogelijke termijn mee te beginnen.

De heer ...: '...?'

De heer Gün: Over cybercriminaliteit. Ja, ruim 13.000 Haarlemmers zijn slachtoffer geweest, vanaf twaalf jaar. Dat gezegd hebbende, dat heeft urgentie, dus graag ziet GroenLinks hier op korte termijn actie op en uw reactie wachten wij dan zo meteen even af.

De voorzitter: Mijnheer Gün, u heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Het is niet mijn gewoonte om juist u te interrumperen steeds, maar u maakt de opmerking, dat de cybercriminaliteit, dat noemt u dat dat een taak van de gemeente is. Ik meen zeker ook dat de gemeente een bijdrage kan leveren, maar naar de opvatting van de SP is het zeker ook een taak van de

politie. Juist hier raakt mijn opmerking: wat is de verantwoordelijkheid van de politie, wat is de verantwoordelijkheid van de gemeente? Dat is uit deze notitie niet altijd even duidelijk en ik zou dat graag wat scherper willen zien. Mijn vraag aan u is of u het daarmee eens bent.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Het is een groot genoegen om geïnterrupteerd te worden door u, want u herhaalt exact wat ik heb gevraagd, namelijk: hoe ziet die samenwerking eruit, kan de burgemeester daarop reageren? Dus het is en het blijft een groot genoegen. Prima, daar laat ik het dan even bij. Voor wat betreft het laatste, de jaarwisseling: kan de burgemeester – en ik zit een beetje moeilijk, omdat ik hier ook een rondvraag over wil stellen, dus het kan zijn dat ik zo meteen in herhaling val – maar ik zou graag willen weten of u bent benaderd vanuit de landelijke overheid over de jaarwisseling en wat de reactie van de gemeente daarop gaat zijn, of is geweest, en hoe u aankijkt tegen een totaalverbod naar aanleiding van onze ingediende motie, samen met de Partij van de Arbeid, die breed is gesteund door andere partijen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün, net binnen de tijd. Mijnheer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, voorzitter – o, ik heb heel weinig tijd – ik kan heel kort zijn, dat is ook nodig. Er is enorme druk op de politiecapaciteit, er wordt gezegd: op verschillende prioriteiten kunnen we niet intensiveren, maar zullen we ...

De voorzitter: Mijnheer Sepers, uw tijd is nu officieel op ...

De heer Sepers: Ja, maar dat is bij anderen ook het geval geweest.

De voorzitter: ... en het is dat is dat ik zo aardig ben ... Nee hoor, dat is niet waar.

De heer Sepers: Jawel, de heer Garretsen was ook al over zijn tijd.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, serieus?

De heer Sepers: Ja.

De voorzitter: Het enige wat ik wil zeggen: houdt u het zo kort mogelijk.

De heer Sepers: Ik hou het zo kort mogelijk. De raadsinformatiebrief van de burgemeester is op mij overgekomen als een noodkreet. Mijn enige vraag aan de burgemeester is: wat zou de raad kunnen doen om u te helpen om die politiecapaciteit te vergroten? Is een expliciete uitspraak van de raad daar behulpzaam bij, of juist niet? Dus mijn vraag aan u: wat zou u graag zien dat de raad op dit punt zou doen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Mijnheer Van Reenen. Mijnheer Garretsen, uw microfoon staat nog aan. Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Dank u wel. Jouw Haarlem heeft naar aanleiding van deze nota een aantal technische vragen gesteld en die zijn keurig beantwoord door de behandelend ambtenaren, waarvoor dank en waarvan akte. Maar toch waren die antwoorden voor ons op drie punten ontoereikend en daarom willen we daarover wat nadere vragen stellen aan de burgemeester. Het eerste is, het antwoord dat wij kregen op onze vraag naar: hoe ziet concreet de aanpak ondermijnende criminaliteit jeugd en veiligheid eruit in de samenhang

tussen de politie en de gemeente? Daar kregen wij het antwoord dat onder andere een preventieteam wordt ingezet, dat Preventie en Interventie Team heet. Onze vraag is: is dat een andere nieuwe naam voor het Bestuurlijke Interventie Team, dat al bestond, of is dat een geheel nieuw team? Zo ja, wat is dan verschil met dat Bestuurlijk Interventie Team? Dat is vraag één. Tweede, ergens verderop in het stuk staat dat het doel is dak- en thuislozen zoveel mogelijk in de zorg te krijgen, dus van de straat af. Dat vindt Jouw Haarlem natuurlijk een zeer goed streven, alleen wij vragen ons af of daar voldoende capaciteit voor bestaat in de zorg. Als antwoord van de ambtenaren krijgen wij daarop dat men dat eigenlijk laat liggen bij de organisaties die dat, hoopt men, tijdig aankaarten bij de gemeente. Wij denken dat dat niet proactief genoeg is en dat, als je daarop gaat zitten wachten, het probleem al op straat ligt voordat je ervan op de hoogte raakt. Dus wij zouden het mooi vinden als de burgemeester daar zijn licht over kan laten schijnen en misschien pro-actiever beleid daaruit kan volgen. Tot slot, er staat dat alle brandkranen zullen worden vervangen door aanrijdende wagens en één groot systeem voor de aanvoer van water. Daarover hebben wij de vraag gesteld aan de ambtenaren of dat een afdoende vervanging is van die brandkranen inzake het veiligheidsaspect daaraan verbonden. Het antwoord is: "Jawel, uitgaande van vijftien minuten aanrijtijd." Onze vraag is: in hoeverre verschilt die vijftien minuten van de situatie die nu geldt met de brandkranen? Kan het college garanderen dat de veiligheid hierdoor niet onder druk komt te staan? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. In aanvulling op het betoog van mijnheer Van Reenen van Jouw Haarlem wilde ik nog opmerken dat er nog een actiepoint staat over boetes die worden uitgedeeld aan daklozen, dat we dat ze graag zouden willen verminderen, omdat het de re-integratie van de doelgroep echt bemoeilijkt. In die zin is de vraag groter, nog steeds veel groter dan het aanbod, '...' daklozen. Wat mijn fractie is opgevallen in het stuk is dat er weinig acties staan, minder acties staan bij Haarlem-Oost, laat ik het zo formuleren, dan bij andere gebieden in de stad. Bijvoorbeeld de Amsterdamstraat komt er niet echt heel erg in voor, terwijl er toch wel hier en daar wat problemen zijn. Dan staat er ook nog iets in over de herkeuring van de coffeeshops wat plaats gaat vinden voor het keurmerk, waarbij men is er de vorige keer van uit gegaan dat de achterdeur daarbuiten wordt gehouden, buiten het Bibob, anders komt geen enkele coffeeshop er meer doorheen, denk ik. Dan is pagina 10, dealende jeugd in Schalkwijk. De vraag is: wat dealen ze dan? Als het om softdrugs gaat, is het dan niet tijd om in Schalkwijk een coffeeshop te vestigen, zoals we dat al eens eerder van plan waren? Dan nog het punt Horeca en Wonen, dat is natuurlijk een heel lastig punt, met name in het centrum, maar daar komen we nog over te spreken. Tot zover de eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Het is een prachtig leesbaar rapport, dat van serieuze criminaliteit tot hinderlijke overlast gaat. In die zin is het ook wat lastig om op alles in te gaan. Ik sluit mij graag aan bij de opmerkingen die zijn gemaakt over de capaciteit van de politie. Er zijn twee dingen die ik graag uit dit rapport wil uitlichten, dat is allereerst de jongeren. Je ziet een heel duidelijk dalende tendens van het aantal overlastmeldingen over jongeren en gelijktijdig wordt er wel op geïntensiveerd. Ik begrijp dat dat samenhangt met een regionale aanpak. Er wordt gefocust op dealende jeugd en uit de technische vragen die wij gesteld hebben blijkt dat dat met name in Schalkwijk is. Nou ben ik ook wel ingebed in de jongerengemeenschap, ik zou willen oproepen om vooral niet te eenzijdig op Schalkwijk te richten, want dealende jongeren zijn ook zeker aanwezig buiten Schalkwijk, niet alleen omdat ze de grenzen van Schalkwijk hebben verlaten, maar omdat ze gewoon in hele andere wijken in Haarlem wonen. Het tweede punt dat bij jongeren mij zorgen baarde is de focus op overlast. Aan de ene kant is het natuurlijk vervelend als er groepen

jongeren op locatie staan en zich daar ophouden. Aan de andere kant is het natuurlijk zo dat vanwege de alcoholbeperking onder achttien jaar er voor jongeren onder de achttien in Haarlem eigenlijk geen gelegenheid is om naartoe te gaan. De meeste ouders, kan ik ook uit eigen ervaring vertellen, zitten er niet op te wachten dat er een groep van tien pubers, medepubers, bij hun kind in huis zitten. Die kinderen moeten en willen uiteindelijk ook ergens zelf naartoe en ik vind het wat vervelend dat er een beeld ontstaat dat jongeren van hun oude schoolplein, dat ze kennen, worden weggejaagd en als ze naar het park gaan worden weggejaagd, en als ze vervolgens dan denken: dan ga ik bij mijn sportclubje zitten, want dat ken ik ook, dan word ik daar ook weggejaagd. Het is niet makkelijk om in deze tijd zestien of zeventien te zijn. Je kan geen kroeg in, want die zijn bezorgd dat ze een boete krijgen voor alcoholgebruik, maar uiteindelijk moet je jongeren toch ook de kans geven om zichzelf te ontwikkelen buiten het directe toezicht van hun ouders om. Dus ik zou willen bepleiten om daar niet te streng op te jagen. Gun kinderen ook gewoon hun eigen ruimte.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt, u heeft een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Een verduidelijkende vraag. Bent u, en D66, voor een wijziging in het beleid, namelijk dat er weer meer buurthuizen komen en hangplekken voor jongeren? Wordt dat de nieuwe lijn van D66?

Mevrouw Van der Windt: Het is meer gewoon dat kinderen die op straat zijn niet per definitie als overlastgevend worden aangemerkt, dat is waar wij voor pleiten.

De heer Gün: Dat snap ik, en tegelijkertijd zegt u: ze kunnen zich nergens ophouden. Bij buurthuizen en dergelijke kon dat altijd wel, de jongerencentra, buurthuizen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt, uw microfoon staat nog aan.

De heer Gün: Is dat waar u voor staat?

Mevrouw Van der Windt: O sorry. Maar nu mag hij ook aan staan, want ik moet antwoord geven. Ik moet in alle eerlijkheid zeggen dat ik niet zeker weet of buurthuizen hetgeen is waar de gemiddelde zestienjarige naartoe wil gaan. Dus ik zou niet willen zeggen dat we daar ...

De heer Gün: Jongerencentra in buurthuizen?

Mevrouw Van der Windt: Ik kan daar niet zeggen dat we daar nu voor zijn ...

De heer Gün: In wijken?

Mevrouw Van der Windt: ... dat we daar nu per se voor zijn.

De heer Gün: In buurten? Bent u voor of bent u tegen?

Mevrouw Van der Windt: Het hangt ook af waar jongeren zelf naartoe willen. Als jongeren voor een plek zijn, als zij behoefte hebben in hun wijk aan een plek om daar te zijn, dan ben ik voor zo'n plek.

De heer Gün: Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt, laat u zich niet opjagen.

Mevrouw Van der Windt: Het tweede punt ...

De voorzitter: Mijnheer Linder, heeft een interruptie op mevrouw Van der Windt, of?

De heer Linder: Ik vroeg me af, ten eerste denk ik dat jongeren die gewoon buiten zijn en gewoon hun ding doen en zich aan de regels houden meestal niet voor overlast zorgen. Ik weet niet waar u woont, of u ook af en toe jongeren voor de deur heeft die twaalf uur 's nachts wel voor overlast zorgen, dus in die zin ben ik er wel blij mee dat er wordt actie ondernomen van jongeren die voor overlast zorgen, maar vooral dat diegenen uiteraard, die gewoon zitten te spelen of iets dingen te doen waar ze geen overlast, door zich aan de regels te houden, denk ik niet dat de politie die gaat opjagen, want daar hebben ze volgens mij gewoon de capaciteit niet voor.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ik ben blij met die opmerking en ik hoop ook dat dat zo is. Maar gelijktijdig is het zo dat de tolerantie van mensen in een dichtbevolkte stad als Haarlem niet altijd even groot is, zeker niet als het half twaalf 's avonds is en mensen zelf graag willen slapen en er een groep op een plek in de buurt zich daar vermaakt. Ik zou ervoor willen pleiten dat er niet een soort jacht is om jongeren op te jagen, terwijl er eigenlijk geen plek is waar ze naartoe kunnen gaan. Het tweede punt dat ik '... zijn de grote evenementen. Geen criminaliteit, maar wel iets waar we als Haarlem natuurlijk gewoon veel aandacht voor hebben. Vorig jaar hebben we natuurlijk gezien, bij de kermis bij de Orionweg, dat dat lang niet herijkt was, de veiligheid daarvan. Ik vroeg mij af of dat bij de andere grote evenementen in Haarlem wel gebeurt. Sommige evenementen worden steeds groter, ik kan me herinneren dat in het begin bijvoorbeeld de kerstmarkt, daar kon je met je zaterdagse boodschappen nog best overheen. Ik heb dat het afgelopen jaar weer geprobeerd en daar was echt geen doorkomen aan. Ik weet dat ik daar toen liep en mij toen bedacht: als hier nu toch een serieus incident is, kunnen mensen dan nog wel veilig weg en is het nog wel veilig te bereiken voor de hulpverleners? Dus daar zou ik wel graag een antwoord van u op willen hebben: worden die grote evenementen ook echt nog wel eens een keer serieus bekeken, kan het nog wel echt? En niet: het moet maar kunnen, want het is zo leuk en het trekt zoveel mensen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Er zijn al veel goede dingen gezegd. Ook wij zien tot onze vreugde dat de cijfers toch over het algemeen een dalende trend vertonen, met de slagen om de arm die de heer Garretsen ook heeft aangegeven, met uitzondering van de cybercriminaliteit inderdaad. Er is ook al veel gezegd over de capaciteitszorgen van de politie en de handhaving. Ik zou dat toch iets scherper willen neerzetten en de burgemeester willen vragen om bij de aankomende herijking van het coalitieakkoord nadrukkelijk in beeld te brengen hoeveel uitvoeringscapaciteit we dan mis dreigen te lopen door de mindere inzet van de politie, en vacatures bij onze eigen handhavers en eventuele bezuinigingen die daar eerder bedacht zijn. Wij zouden in ieder geval steunen dat in die herijking dan alsnog de middelen beschikbaar gesteld worden om die handhaving op een zodanig niveau te brengen dat we het plan, zoals het er nu ligt, gewoon onverkort kunnen uitvoeren en daar verder geen concessies aan hoeven te doen. Dus dat wilde ik graag nog even toevoegen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Er is inderdaad al veel gezegd, onder andere over de dalende criminaliteitscijfers. Wij kijken daar alleen toch iets anders naar, zijn er iets minder positief over. Want het is

nog maar de vraag of het totaal van de criminaliteit daalt, waarschijnlijk stijgt het alleen maar. Enerzijds kun je zeggen: de criminaliteitscijfers met betrekking tot high impact crimes, wat hier dan wordt genoemd, woninginbraak, overvallen, straatroven, dat dat daalt. Dat kan inderdaad ook komen door registratieverschillen, zoals de heer Garretsen aangaf. Maar logischer is het gewoon dat er op dit moment gewoon een verschuiving plaatsvindt van de criminaliteit, namelijk van de fysieke leefwereld naar de digitale leefwereld. Als je waarschijnlijk dan alle cijfers bij elkaar optelt, dan is de kans groot dat we eerder een stijging zullen zien dan een daling. Waar komt dat door? Dat komt volgens mij door een heel aantal dingen, maar dat komt ook omdat de pakkans voor cybercriminaliteit zo verschrikkelijk klein is. Ik geloof gisteren of zo las ik ook iets in de krant, dat jongeren zeggen: vanmiddag nog even snel iemand voor vijf tientjes oplichten op Marktplaats, want dan kan ik vanavond stappen. Het is zoveel makkelijker om iemand via internet, dan wel via Marktplaats, dan wel via andere mogelijkheden, op te lichten en de pakkans is nagenoeg nul, helaas. Dat, en dat is eigenlijk de kern van mijn verhaal, want ik heb nog zeven seconden. Wat ik dan jammer vind is dat er in dit stuk – en dat is het enige wat ik jammer vind, want voor de rest sluit ik me ook wel aan bij de complimenten die gegeven zijn – dat er gezegd wordt: we gaan inzetten op high impact crimes. Maar vervolgens bij cybercrimes, we gaan inzetten op extra opsporing, maar als je dan kijkt naar cybercrime, dan wordt er niet ingezet op opsporing, wordt niet ingezet op de pakkans vergroten. Er wordt enkel ingezet, zo lees ik, op de bewustwording en preventie vergroten. Ik zeg niet dat we dat niet moeten doen, maar op het moment dat de pakkans zo klein blijft dat het voor iedereen zo makkelijk blijft om iemand op te lichten, dan zal je zien dat deze vorm van criminaliteit alleen maar zal stijgen en het totaal van criminaliteit alleen maar zal stijgen. Nog één laatste, en dan stop ik, voorzitter. Inderdaad, de heer Linder die vroeg het al, van de ChristenUnie – we konden allebei even niet op het woord mensenhandel komen – maar de tool die ik inderdaad had voorgesteld en waar ook een prestatie over is gegeven, die zag onder andere op opsporing van mensenhandel, maar hij kan ook heel goed gebruikt worden om de Wet Bibob te vergemakkelijken, de uitvoering daarvan. Nu is het nog dat vaak ambtenaren enkele dagen nodig hebben om de Wet Bibob uit te voeren, om de antecedenten te onderzoeken. Deze tool die kan dat binnen enkele minuten dan wel uren. Dus alleen daarom al zou dat wat mij betreft een reden kunnen zijn om hem toch aan te schaffen als gemeente Haarlem. Dus inderdaad graag nog een reactie daarop. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Dat waren de bijdragen? Daar geef ik nu het woord aan de burgemeester, gaat uw gang. Even terzijde, van de orde: de spreektijd van een aantal van deze commissieleden is op. Dus ik wil, ik ga daar niet al te veel op handhaven, maar ik wil u wel vragen, als uw spreektijd op is, om met behoorlijke terughoudendheid nog te reageren. Gaat uw gang, burgemeester.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Dank voor de complimenten. De eerstverantwoordelijke die zit hier, die zal zeker de medewerkers ook vertellen dat er complimenten gegeven zijn. Ik vind dat ook heel erg terecht, ik denk dat wij, er wordt wel eens kritisch gekeken naar hoe dingen functioneren, maar ik denk dat wij gewoon een hele goede en fijne afdeling Veiligheid hebben, dat is waardevol. We komen tekort, die brief aan de politie. Misschien dat eventjes vooraf: het is absoluut waar, die brief heb ik geschreven om twee redenen. De eerste is gewoon om u op de hoogte te brengen: wat is nou de stand hier, hoe gaan we ermee om? Ook omdat ik zie dat de collega's elders in Nederland ook brieven sturen. Ik heb daar wel tegen de collega's van gezegd: wij moeten ook wel een beetje uitkijken. Want de werkelijkheid is op dit moment dat wij inderdaad een aantal hele kritische vragen leggen bij de minister, en terecht, vind ik. Daar is de minister mee bezig, maar door voortdurend te benadrukken waar de problemen zitten en eventueel zelfs tegen elkaar op te bieden, daar wordt de situatie niet beter van. Integendeel, dan dragen we wellicht bij aan een onrust waar we uiteindelijk zelf ook last van hebben. Die brief is daarom, vind ik, ook heel nuchter getoonzet. Ik heb brieven van collega's gezien die wat alarmerender klonken. Ik vind dat niet terecht en ook niet nodig. Niet omdat het

hier beter is, maar gewoon omdat ik vind: het is goed om u op de hoogte te houden van wat is de situatie. De situatie is dat de politie te maken heeft, in Noord-Holland, met een terugloop, omdat wij namelijk boven onze stand zaten. De extra formatie die wij toegekend hebben gekregen compenseert nog onvoldoende voor de terugloop die wij hebben, omdat wij nog wat extra formatie hadden vanuit de reorganisatie. Dus dat is even één ding. Dat is de basis die ervoor zorgt dat het politiewerk in deze regio ook echt die druk ervaart. Daar komt bovenop dat er door extra taken op het gebied van beveiligen en door extra druk vanuit veel demonstraties en dergelijke gewoon veel meer van de politie gevraagd wordt. Het is niet zo dat we dan plotseling ergens politie vandaan kunnen halen, dus dat levert op dat de politie, om dat te kunnen doen, om die extra taken te kunnen oppakken, inlevert op een aantal andere dingen. Dat gebeurt in nauw overleg met mij als regioburgemeester in deze hele regio, en met mij als burgemeester voor de stad Haarlem, waarbij wij met elkaar zo zorgvuldig mogelijk proberen a) om lokaal invulling te geven, dus niet landelijk of regionaal te bepalen van wat gaan we dan eventueel wat minder doen, maar daar lokaal keuzes in te kunnen maken. Daarbij is voor ons heel nadrukkelijk aan de orde dat wij willen dat met name – en ik weet dat u daar ook buitengewoon aan hecht – maar dat het werk van wijkagenten, dat dat overeind blijft, en dat wij niet willen dat de op zich terechte aandacht voor een aantal andere thema's ertoe leidt dat het hele verschijnsel wijkagent steeds meer moet inleveren. Dus de inzet die wij doen in het stellen van prioriteiten, dat is dat wij natuurlijk, als het nodig is voor de noodhulp, dan wijkt uiteindelijk alles. Want het kan niet zo zijn dat als er ergens een calamiteit is en de politie wordt gebeld, dat de politie niet komt, want we zijn in de wijk aan het rondlopen, bij wijze van spreken. Maar overigens heeft dat een hele hoge prioriteit. Ik denk dat de brief op zich voor zich spreekt en u kunt ervan overtuigd zijn dat ik bij de discussies in Den Haag ook zeker meespreek met de minister, met overigens ook alle andere partijen die bezig zijn om over de capaciteit van de politie te spreken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün. Gaat uw gang.

De heer Gün: Een korte verhelderende vraag in aanvulling: we kunnen proberen om het capaciteitsprobleem te verhelpen, een vergrote instroom. Wat we ook kunnen doen is dat we zicht hebben op de uitstroom. Nu weten we dat er veel politieagenten uitvallen met overbelasting of een burn-out, maar er zijn er ook die omwille van een beleid, een cultuur binnen de politie gewoon de organisatie verlaten, omdat ze voor zichzelf, omdat ze weggepest worden, of omdat ze geen carrièrekansen meer zien en daardoor een andere keuze maken om bij een ander bedrijf te gaan werken. Bent u hierover ook in gesprek met het korps?

Burgemeester Wienen: Zeker. Ik vind het echt wel een iets ander thema, maar u hebt absoluut gelijk. Wij doen ons best om bij de rekrutering van mensen ook verschillende doelgroepen en bepaalde achtergronden goed vertegenwoordigd te laten zijn, omdat wij – ik weet dat ook de SP en meer partijen die daar in het verleden ook weer aandacht voor gevraagd hebben – zorg er nou voor dat je een beetje representatieve politie hebt, waar mensen zich ook in herkennen en dat de cultuur bij de politie er ook voor zorgt dat mensen zich daar ook thuis voelen. Dat is een vast onderwerp van discussie en ik weet overigens dat in het team Haarlem dit ook echt een belangrijk aandachtspunt is. Maar u hebt helemaal gelijk.

De heer Gün: Oké. Maar zijn er wel drie uitgestapt om die reden.

Burgemeester Wienen: Zeker. Het gebeurt hier wel. Dat gebeurt, maar het is zeker een aandachtspunt waaraan gewerkt wordt.

De voorzitter: Burgemeester, u heeft ook nog een interruptie van de heer Sepers.

De heer Sepers: Heel kort. Begrijp ik het zo, burgemeester, dat u zegt: ik heb op dit ogenblik geen behoefte aan een expliciete uitspraak van de raad?

Burgemeester Wienen: Daar wilde ik naartoe, want u hebt daar expliciet om gevraagd. Ik denk dat het op dit moment echt geen toegevoegde waarde heeft, wij zitten echt helemaal vooraan in de discussie. Dat komt omdat ik portefeuillehouder ben bij het Landelijk Overleg Politie, als het gaat om capaciteit. Ik zit in de Politie Onderwijsraad. Wij zijn heel druk in gesprek en die urgentie wordt heel stevig gevoeld. Ik denk niet dat dat iets verandert als er een uitspraak van de raad daar bovenop gelegd wordt. De vraag over afval. Ik snap wat u zegt, er is inderdaad in de andere commissie uitvoerig over gesproken. Blijft staan dat ik echt vind – en als u daar anders over denkt, dan hoor ik het – maar daar waar zich dingen voordoen die een aantasting zijn van leefbaarheid, heeft dat voor burgers een enorme prioriteit. Ik heb hier eerder in de commissie gemeld, dat is alweer anderhalf jaar geleden, dat wij een project gehad hebben in twee wijken in Haarlem en gevraagd hebben aan de burgers wat zij zelf de belangrijkste problemen vonden als het ging om veiligheid. Tot mijn eigen verbazing, dat moet ik erbij zeggen, stond in beide wijken afval bovenaan. Dat denk ik: jongens, is dat nou een veiligheidsissue? Maar in de beleving van mensen is dit heel erg belangrijk en ik denk dat wij er niet verstandig aan zouden doen als wij de handhavingskant daarvan buiten beschouwing zouden laten. Ik ben het met u eens, dat vraagt dus heel veel van de diensten om ervoor te zorgen dat er zo goed mogelijk afval wordt ingezameld, dat de containers leeg zijn, dat er snel een reactie is. Maar daar hoort ook bij dat er een stevige handhaving is. Het moet niet het excuus zijn: ach, het was het makkelijkst om het maar neer te leggen en dat zij dan maar zo. Want als dat gebeurt, dan lokt dat uit dat anderen dat ook gaan doen en dat de verloedering van wijken doorzet. Dus met het eens zijn met wat u zegt, zorg ook voor goede aanpak van het probleem als het gaat om ophalen, maar we moeten ook handhaven. Zuid-West, Rozenprieel, waarom is de verloedering daar niet apart benoemd? Dat is onderdeel van de totale wijkaanpak. Ik denk dat u gelijk hebt, dat is nu apart benoemd bij ondermijning, maar het zou ook bij de leefbaarheid uitstekend thuis kunnen horen, want het is een brede aanpak. Net zo goed als dat we dat bij project Lelie gezegd hebben: het gaat niet alleen om veiligheid, criminaliteit, maar het gaat ook om leefbaarheid in de breedte. Dus wat u zegt is gewoon terecht. Misschien dat we het de volgende keer kunnen variëren met waar we het onderbrengen, maar het maakt in principe niet uit, want het is echt ons aandachtspunt ook. Datagestuurd werken, dat doen we. Daar staat nadrukkelijk in dat dat woord dit jaar één van onze prioriteiten is. De tool die ons aangereikt, die is gepresenteerd en dat nemen we daar wel in mee, maar er is op dit moment vrij veel landelijk aan tools en instrumenten in ontwikkeling en soms ook al in gebruik. Wij proberen kritisch te kijken: wat is in onze situatie de meest zinnige instrumenten om toe te passen? Ik wil eigenlijk ons daar ook vooral door laten leiden. SyRi is een hele interessante vraag. Wij hoorden bij de gemeenten die daarin helemaal vooropliepen, Rotterdam en Haarlem waren daarbij betrokken, bij de ontwikkeling van dat programma. Het interessante is dat in Haarlem wij juist heel zorgvuldig gekeken hebben naar die kant die nu onder kritiek staat: in hoeverre is daar toch niet de privacy en het stempelen van bepaalde mensen en omgevingen een negatief effect? Dat heeft ertoe geleid dat het hier wat trager ging, omdat wij daar zo zorgvuldig mogelijk mee om wilden gaan. Dat heeft de weer toe geleid dat het ministerie gezegd heeft: het duurt allemaal toch iets te lang in Haarlem. Dus vervolgens is het project hier niet doorgezet. Dus wij maken er geen gebruik van, niet omdat we niet wilden, maar omdat wij het wel heel zorgvuldig wilden aanpakken als het ging om dit aspect. Dat is een belangrijk aandachtspunt, dat komt zeker terug, want het is niet alleen op het terrein waar SyRi betrekking had, maar ook op andere veiligheidsterreinen. Ik hoor van collega's, die zijn erg enthousiast over sommige instrumenten. Soms als ik de resultaten zie, dan denk ik: volgens mij levert het niet veel meer op dan dingen die we eigenlijk toch al wisten. Van bepaalde wijken, daar zitten indicatoren dat daar inderdaad risico's zitten, maar er zijn er ook waar je wel geholpen wordt om attent te zijn op situaties. Ik denk dat het zorgvuldig werken met die instrumenten, dat dat ons kan helpen en wij gaan daar dit jaar nadrukkelijk aandacht aan besteden, om te kijken: welke

instrumenten lijken ons daarin het meest vruchtbaar? Het vuurwerk, verschillende partijen naar gevraagd. Er ligt inderdaad een motie vanuit de raad, die is, vind ik, ook wel leuk. U was misschien eigenlijk net iets te vroeg, want dan lees ik dat gemeenteraden waar ze soortgelijke moties aannemen, daar staat: dat is de eerste van het land. Dan denk ik: ach, wat grappig. In Apeldoorn hadden ze dat allang gezegd, en in Haarlem ook, maar als Rotterdam het dan vervolgens zegt, dan wordt er gezegd: kijk, Rotterdam was het eerste. In het Haarlems Dagblad stond: Amsterdam was het eerste. Ook journalisten zijn niet alwetend, zullen we maar zeggen.

De heer Gün: Maar het is en blijft toonaangevend.

Burgemeester Wienen: Ja, vind ik ook.

De heer Van den Doel: Nog bescheiden ook. Hij is nog bescheiden ook.

De heer Gün: Terecht bescheiden.

De heer Rutten: We missen de Amsterdamse arrogantie.

Burgemeester Wienen: Maar los even, alle gekheid op een stokje, het is duidelijk dat er landelijk op dit moment veel discussie gaande is. Ik had al gezegd, toen de motie werd ingediend, dat ik het zeker wil oppakken. Er zijn een aantal aspecten die terug moeten komen, want het is best ingewikkeld. Ik hoop dat er vooral ook landelijk stappen gezet worden, want dat helpt zo enorm in de handhaving. Kijk, als de verkoop overal gewoon doorgaat en wij hebben hier allerlei beperkingen, maar overal elders mag het gewoon doorgaan, dat is veel minder makkelijk dan wanneer je landelijk zegt: jongens, we gaan gewoon een streep trekken. Ik ben zonder meer direct voor een verbod op – en dat was ik niet nu pas, maar dat heb ik twee jaar geleden ook aan de minister gevraagd – dat gevaarlijke vuurwerk. Er lag toen een onderzoek van de Onderzoeksraad voor de Veiligheid, die dat aanbevoelen heeft. Ik heb toen ook direct gevraagd: neem dat nou direct over en kom met een landelijk verbod. Dat wilde de minister toen eigenlijk zelf ook wel, maar daar was in de Kamer geen draagvlak voor, of althans, onvoldoende. Dat is nu aan het omslaan. Ik ga ervan uit dat het dus ook landelijk stappen gezet worden en ik kom met die nota om te kijken hoe wij aanvullend daarop in Haarlem zo effectief mogelijk kunnen komen tot beheersing of zelfs verbod van vuurwerk. Ik ga nu nog niet, denk ik, het is niet verstandig om het heel erg uit te werken, want ik wil ook gegevens die we daarbij op een rij willen zetten daarbij gebruiken. Maar ik vind in ieder geval de maatschappelijke impact, de enorme schade en overlast maakt duidelijk dat een op zichzelf mooie traditie van het inluiden van een nieuw jaar zoveel negatieve bijeffecten heeft gekregen, dat we echt op zoek moeten naar andere vormen om collectief op een mooie manier een nieuw jaar in te gaan, en niet met zoveel gewonden, en met zoveel schade, en vandalisme en overlast. Ik kom erop terug.

De voorzitter: U een interruptie van mijnheer Gün.

De heer Gün: Ik wilde een rondvraag stellen, die hier wel zo nauw mee samenhangt, dat ik het zonde van ons aller tijd vindt om te wachten op de rondvraag, om dan weer dezelfde vragen te stellen die hier zo mee samenhangen. Dus als u permissie geeft zou ik mijn rondvraag nu willen stellen.

De voorzitter: Mijnheer Gün, ik snap uw punt en dat wil ik met alle plezier doen, maar dan wil ik iedereen die een rondvraag heeft over het vuurwerk ook de mogelijkheid geven om ook die rondvraag nu ook te stellen, in aansluiting op uw verzoek. Sorry?

De heer Rutten: Als het maar niet ertoe leidt dat we nu alsnog een vuurwerkdebat gaan voeren.

De voorzitter: Nee, het wordt geen debat, maar de rondvraag, ik ben het wel eens met de heer Gün, we hebben het er nu over, we zitten nu in de materie, laten we gelijk die rondvragen nu even meenemen dan. Dus mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: De vraag of u benaderd bent door de landelijke overheid, wat het standpunt is van Haarlem? Zo ja, wat heeft u dan meegegeven? Die vraag is nog niet beantwoord. In aanvulling daarop wilde ik in de rondvraag vragen om even terug te kijken op de jaarwisseling. Zijn er incidenten geweest in Haarlem? Zo ja, de nee? En zo ja, wat voor incidenten hebben dan plaatsgevonden? Is er al een beeld van de materiële schade en of vervolgcosten daarop? Dat is hem.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Sepers, u heeft een rondvraag ook?

De heer Sepers: In aanvulling daarop: we hebben vorig jaar afgesproken dat de incidentenrapportage, dat we die krijgen als commissie en dat dat het moment is dat we over dat soort onderwerp spreken. Dus mijn vraag is: wanneer krijgen we de incidentenrapportage?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Jouw Haarlem had een rondvraag ingediend over vuurwerk, maar die is op voorhand uitstekend beantwoord door de burgemeester, waarvoor hartelijk dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Dat waren de rondvragen wat betreft vuurwerk? Er is maar één kans, hè? Ja, burgemeester.

Burgemeester Wiene: Het Rijk heeft niet expliciet nu aan ons gevraagd wat we vinden, maar ik heb al verteld dat wij horen bij de gemeenten die direct met het Rijk daarover, met de minister in gesprek zijn. Er is al eerder aangegeven dat wij graag de aanpak van gevaarlijk vuurwerk willen. Ik verwacht dat wij, wanneer is het, over twee weken zitten we bij de minister met het LOVP en dan zal dit zeker één van de belangrijke agendapunten zijn. Ik zal daar de motie van de raad meenemen, om die ook onder de aandacht van de minister te brengen. Dan het overzicht, daar wordt heel hard aan gewerkt. Wij hebben al aardig wat. U heeft in de krant er ook iets over kunnen lezen, 60.000 euro schade, maar dat is nog niet helemaal compleet. Bovendien hebben wij ook altijd een bijeenkomst met de veiligheidsdiensten die hun bevindingen over de jaarwisseling dan met elkaar en met ons delen. Dat leidt tot de rapportage die ik u direct zal toesturen. Ik ben het ermee eens, ik denk ook eigenlijk dat het verstandig is om de discussie over het vuurwerk in twee delen te voeren. Dan de eerste keer, gewoon aan de hand van: wat is er nou feitelijk aan de hand, althans, wat stellen wij vast aan incidenten, aan schade, et cetera? Vervolgens, rond de zomer, als die notitie komt, of dat verhaal over wat de mogelijkheden zijn voor Haarlem voor de volgende jaarwisseling, dan kunnen we in die tweetrapsraket volgens mij een goede discussie met elkaar voeren over: hoe willen we het aanpakken? Dan Halt, hoe zit het met de wachtlijsten? Halt wordt niet door de gemeente betaald, maar door de Rijksoverheid, die zorgt daarvoor. Er zijn een aantal reorganisaties geweest, omdat er inderdaad sprake was van wachtlijsten, om dat aan te pakken. Wat ik gerapporteerd heb gekregen is dat dat nu inderdaad veel beter gaat en dat heel snel straffen die worden opgelegd, ook ten uitvoer kunnen worden gebracht. Dus hier is in ieder geval een stuk verbetering. De SP zegt, en ik hoorde meerdere partijen dat zeggen, ook het CDA: in hoeverre kun je nu waarmaken dat je hier een integrale aanpak hebt, terwijl je zo worstelt met je capaciteit? Wat kun je dan nog handhaven? De SP die vraagt dan expliciet naar de werkverdeling tussen politie en handhavers. Daar hebben wij hele goede

afspraken over, er wordt ook heel nauw samengewerkt, er is een constante verbinding tussen de handhavers en de politie. Ik vind dat als u zegt: de handhavers gaan over leefbaarheid en de signaalfunctie. Dat is, denk ik, net iets te weinig, want we hebben natuurlijk ook handhavers voor echt daadwerkelijk optreden op een aantal hele specifieke terreinen. Als het gaat om parkeerhandhaving, bijvoorbeeld, dat is niet een kwestie alleen van leefbaarheid, maar dat is gewoon het zorgen dat de regelgeving op dit punt wordt nageleefd en gesanctioneerd als dat niet gebeurt. Zuur voor iedereen die erbij betrokken is, maar het is wel heel hard nodig. In dit overzicht proberen wij ook zo goed mogelijk in beeld brengen waar onze handhavers op letten. Leefbaarheid is een centraal gegeven, dus daar ben ik het helemaal mee eens, maar daar hoort ook bij dat wij op bepaalde terreinen ook echt zeggen: daar zitten we bovenop en daar sanctioneren we ook.

De voorzitter: Burgemeester, u heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Een heel korte reactie. Uit het overzicht wordt mij in ieder geval niet altijd even duidelijk wat de taakverdeling is tussen de politie en handhaving.

Burgemeester Wienen: Voor een deel is dat ook aanvullend, want de afspraak is dat de signalen van handhaving ook direct met de politie gedeeld worden en andersom, dat de handhaving ook van de politie informatie krijgt over dingen die spelen, zodat er samen optimaal gewerkt kan worden aan handhaving, want ik geloof zelf ook het meest in de nauwe samenwerking. Dat accent dan inderdaad veel meer op leefbaarheid ligt bij onze handhavers en bij de politie veel meer op ook repressie, dat is waar, maar het is niet met een scherp mes van elkaar te scheiden. Wij zeggen ook dat de wijkagenten ook met leefbaarheid bezig zijn, de contacten in de wijk, de informatie uit de wijk halen, dus dan kom je toch weer dicht bij elkaar ook. Dan de dalende trend van de cijfers, die het CDA en GroenLinks allebei terecht zeggen: het is een feit, er is sprake van dalende cijfers. Ik denk, dat is echt niet alleen een kwestie van registratie. Dat kan soms een rol spelen, dat gebeurt ook wel eens, dat wordt dan meestal ook toegelicht. Want ik heb met de politie iedere keer overleg aan de hand van cijfers, en als die cijfers afwijken, dan ga je kijken: wat is er dan aan de hand? Soms ligt dat inderdaad aan registratie, maar onze indruk is, ook als je kijkt naar de subjectieve cijfers, dus de beleving, dat er sprake is van daling van een flink aantal incidenten. Maar, ik ben het ook heel erg eens met wat mevrouw De Raadt zegt, het is ook de stellige overtuiging op allerlei terreinen – ik bedoel, dat wordt ook door de landelijke politie geconstateerd, dat hebben wij ook hier lokaal, en dat zie je ook bij allerlei publicaties – dat betekent niet dat de criminelen wat anders zijn gaan doen, maar het betekent dat criminelen voor een deel hun werkterrein verlegd hebben en naar andere verdienmodellen gaan. Voor een deel in de ondermijnende sfeer – dan is het ook gewoon crimineel, maar wel op een andere manier dan de zogenaamde high impact crimes – maar zeker ook op het gebied van cyber. Dus dat is voor ons een heel wezenlijk punt. Dat daar samen met anderen moet worden gewerkt, dat is zeker een feit. Het is één van de prioriteiten, dus dat is één van onze prioriteiten die we regionaal gesteld hebben. Er is ook een regionale werkgroep die daarmee bezig is, zodat de samenwerkende gemeenten samen met de politie aan het kijken is: wat zijn onze mogelijkheden? Aan de gemeentekant zit dat voor een deel, als het gaat om voorlichting, om preventie, om bewustwording. Maar dat betekent niet dat de politie, dat die dan achterover zou kunnen leunen, want we zijn ook aan het kijken: hoe kan de politie effectieve methoden ontwikkelen om er iets aan te doen? Want het is inderdaad echt heel erg kwalijk dat je zo gemakkelijk mensen gewoon kunt bedriegen en dan op die manier geld kunt verdienen met activiteiten op internet. Daar wil je dat de politie ook instrumenten ontwikkelen kan om daar op te treden. Dat is niet makkelijk, is ook niet specifiek lokaal, want dat is het vervelende: ik bedoel, deze vorm van criminaliteit kun je uitoefenen vanuit, noem maar een deel van de wereld, een ander deel van de wereld, en ondertussen worden hier mensen opgelicht. Dat maakt de aanpak ook heel erg lastig, maar daar is zowel landelijk als regionaal als lokaal zijn we echt druk bezig om te kijken naar wat kunnen we doen om mensen

bewust te worden: joh, let er nou zelf ook op. Maar wat kunnen we ook doen om daar te proberen effectieve aanpak te krijgen? Want als de pakkans heel klein is en de winst groot, dan kun je wel nagaan dat heel veel mensen denken: daar wil ik ook wel in meeprofiteren. Dat moeten zien te voorkomen. Of althans, laat ik zeggen: we moeten het zien terug te dringen, want het is al bezig.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. De repressieve kant is duidelijk. Voor wat betreft die bewustwording en dergelijke, waar u het over heeft, daar hebben we vorig jaar ook over gesproken. Wanneer gaat het echt handen en voeten krijgen? Wanneer komt het echt in uitvoering en kunnen wij campagnes verwachten van 12 tot 112?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Gün, uw spreektijd is echt opperdepop, hè? Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ik vind het lastig om daar nu heel concreet te zeggen: dan en dan krijgt u dingen te zien. Maar ik stel voor dat wij over, om ervoor te zorgen dat er dan ook echt het één en ander verzameld kan worden zou ik willen voorstellen dat wij dit gewoon apart agenderen, direct na de zomer. Dat we dan met elkaar gewoon eens even kijken: wat speelt er, wat zijn de dingen die lopen, en wat valt er verder te verwachten? Dan is er wat meer tijd en ook wat meer gelegenheid om het op een rij te zetten en dat dan met elkaar te delen. Dan, even kijken, hoe zit het met het Preventie Interventie Team, is dat hetzelfde als het Bestuurlijk Interventie Team? Nee, dat is heel nadrukkelijk iets anders. Dat Bestuurlijk Interventie Team, dat werd toegepast bij mensen waar eigenlijk alles wat we aan instrumenten hadden een beetje op was vastgelopen. Dan werd er veel uit de kast getrokken, in samenwerking van verschillende organisaties, om mensen toch aan te spreken en daarbij ook hun sociale omgeving te betrekken. Voor een deel werkt dat, maar voor een deel heeft het ook negatieve effecten in die omgeving. Het Preventie Interventie Team, dat is iets wat, ik geloof daar zelf heel erg in. Onze ervaring is dat als mensen op een bepaalde leeftijd zijn en het verkeerde pad op gegaan zijn, dat zijn onze correctiemogelijkheden uitermate beperkt. Je kunt wel proberen mensen weer in het gareel te krijgen, en toch merken we gewoon dat het extreem ingewikkeld is om dat goed voor elkaar te krijgen, als mensen al ontspoord zijn. Dit richt zich op een hele jonge leeftijdsgroep, waarbij in samenwerking met scholen en allerlei instanties gekeken wordt naar signalen waarvan we zeggen: daar moeten we toch alert op zijn. Heel druk gedrag, en daarbij wordt ook gekeken naar omgevingsfactoren. Als die signalen er zijn, dan is er een preventie waarbij echt de verschillende manieren waarop er hulp beschikbaar kan zijn, gecombineerd aangeboden worden om samen met de ouders te voorkomen dat dingen fout gaan. Dus je bent erbij, er zijn wel signalen, je gaat dat natuurlijk niet doen in het wilde weg, maar je doet dat als er signalen zijn. Maar dat doe je op een leeftijd, een hele jonge doelgroep, waarbij je de ouders met name, alleenstaande ouders soms, maar de verantwoordelijken in ieder geval helpt om samen te proberen te voorkomen dat jongeren een verkeerde kant uit gaan. In Amsterdam is dit al een tijdje bezig en de cijfers die ik daarvan gezien heb zijn heel hoopgevend. Veel meer dan de huidige methodes hebben die een flink effect.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Reenen. Gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Korte vervolgvraag: tot aan welke leeftijd precies?

Burgemeester Wienen: Je moet denken aan de eerste klassen in het basisonderwijs, dus zeg groep drie, groep vier, dat soort, die leeftijden. Dus nog onder de tien jaar. Het gaat ook echt, het gaat er niet om dat mensen op dat moment al ontspoord zijn, het gaat om signalen waarbij je zegt: wacht even, dit is gedrag, dat is signaalgedrag waarvan je later vaak ziet van dat gaat tot ontsporingen leiden. Door daar heel vroeg bij te zijn,

niet in de sfeer van dat mensen iets fout doen, maar in de sfeer dat mensen hulp kunnen gebruiken, hopen we te bereiken dat het niet fout gaat. Dan – eens even kijken – dak- en thuislozen, hoe zit dat met de capaciteit in de zorg? Natuurlijk is dat een aandachtspunt. Als wij de indruk hebben: wij hebben een groot probleem, omdat mensen door capaciteitsproblemen niet terecht kunnen. Dan wordt daar natuurlijk ook over gesproken, want we hebben daar ook een verantwoordelijkheid. Dat is weliswaar een andere portefeuillehouder en ook een ander deel van de gemeente wat zich daarmee bezighoudt, maar natuurlijk heb je daar contact over. Alleen, wat vaak aan de orde is, dat is dat er onder de dak- en thuislozen een groep is die heel erg ingewikkeld is in die zorg. Soms willen ze niet, soms willen ze geen gebruik maken van bepaalde voorzieningen. Soms zijn er incidenten die maken dat ze bijvoorbeeld een sanctie krijgen. Ik weet dat daar, door de SP is daar aandacht voor gevraagd, er zijn ook anderen die daar aandacht voor hebben. Ik zou nu niet uitvoerig erover door willen praten. Het enige wat ik wil zeggen is, in antwoord op wat u zei: wij zijn ons bewust van het verband tussen de problematiek van het dak- en thuisloos zijn, degenen die daar op straat hun tijd doorbrengen, en de capaciteit en de mogelijkheden van de zorg.

De voorzitter: U heeft twee interrupties. De heer Van Reenen, gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Ik trek de mijne ook in, want in het allerlaatste wat de burgemeester zei werd ...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: De SP krijgt van ketenpartners, onder andere een pastoor, de signalen dat ook een deel met bejegening te maken hebben, dat sommige dak- en thuislozen zich niet serieus genomen voelen en daarom ook niet serieus op hun zorgaanbod ingaan. Mijn vraag aan de burgemeester is: hebben handhavers ook dat gevoel, dat dak- en thuislozen niet altijd door de zorg even serieus worden genomen? Zoals andere ketenpartners, zoals wijkagenten, zoals pastoors, en noem maar op.

Burgemeester Wiene: Laat ik het zo zeggen: ik heb van onze handhavers dat signaal niet gekregen. Dat wil niet zeggen dat ze misschien niet daar soms ook bepaalde signalen tegengekomen, maar ik heb die signalen van hen niet gekregen. Ik heb wel met de politie gesproken over de signalen die zij hadden en ook verzocht om daar gewoon goed te kijken: wat is er nou aan de hand, wat tref je aan? Dat wordt ook echt met de zorginstellingen besproken. Dus het is niet zo dat we daar niks mee doen. Dan de brandkranen. De vraag was: hoe zit dat dan met die vijftien minuten en dergelijke? De regio Kennemerland is de regio met de beste opkomsttijden van de brandweer van heel Nederland, van alle regio's. Wij doen dat het beste, dus de brandweer is er het snelst. Wij hebben, toen we het besluit namen om over te gaan op deze andere manier van watervoorziening, gezegd: het is ook essentieel dat dan dat water ook in die tijd beschikbaar moet zijn. Dat mag iets later zijn dan de brandweerauto zelf. Ik moet er niet te veel over zeggen, want we hebben het uitvoerig behandeld, maar daar was u niet bij. Even heel kort: elke brandweerauto heeft een eerste hoeveelheid water gewoon bij zich, dus zij kunnen beginnen met blussen. Maar zodra ze over moeten, want dat is maar voor een hele korte tijd natuurlijk, en dan moet ze water hebben. Normaal gaat dat via die brandkranen, maar op dat moment moet de waterwagen gewoon beschikbaar zijn, dat is waarop het systeem is gedimensioneerd. Even kijken. Dan D66, jongeren. Ik ben het heel erg met u eens: wij moeten niet een soort opjaagconstructie hebben. Aan de andere kant, als er sprake is van overlast hebben burgers en ook recht op dat er serieus mee omgegaan wordt en dat wij proberen daar ook wat aan te doen. Ik vind de vraag van het aanbod aan mogelijkheden, plekken voor jongeren in deze leeftijdsgroep op zich een hele interessante vraag. Ik vind het niet in de eerste instantie een veiligheidsvraag, maar ik denk dat het ook goed is om daar nog eens een keer bij jeugdbeleid over te spreken. Als jongeren zich willen ontwikkelen overigens, wil ik nog even

Burgemeester Wienen: Nou, heel kort. Met het risico dat het te kort is. Maar die coffeeshop, we hebben een tijdlang gevonden dat het verstandig was om daar inderdaad heel terughoudend mee om te gaan, maar we hebben in het college ook gezegd: het lijkt ons goed om te kijken, als er een goede plek mogelijk is, om daar niet bij voorbaat meer negatief tegenover te staan. Dus dat is, ik snap uw punt. Als het gaat om het dealen, waarom Schalkwijk met name? Die vraag is ook door iemand anders gesteld. O ja, door u. We hebben zelf indertijd gezegd: wij vinden ook dat het breder is dan alleen Schalkwijk. Eén van de redenen waarom Schalkwijk daarin naar voren komt dat is: daar was een concentratie. Dat leidde ertoe dat bijvoorbeeld ook het OM zei: wij willen daar extra instrumenten op inzetten en ook extra capaciteit voor vrij maken. Die men niet zomaar wil vrijmaken in zijn algemeenheid. Maar ondertussen zijn wij nu bezig met een project dealende jeugd, als een onderdeel van ondermijning. Dat is er vooral op gericht om meer beeld te krijgen – en dat is wat ons betreft, dat is niet alleen over heel Haarlem, maar het is ook breder, want dat is samen met andere gemeenten – over mechanismes die leiden tot extra vatbaarheid van jongeren om zich daarin te begeven, en te kijken: wat zijn nou interventiemogelijkheden die zinvol zijn voor gemeenten? Daar richt het zich op, en dat is niet alleen in Schalkwijk.

De heer Trompetter: Er is nog één vraag blijven liggen ...

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, kort graag.

De heer Trompetter: Er is nog één vraag blijven liggen. Ik wil nog wel even opmerken dat er dealende jongeren, met name als het gaat om pillen en al die designerdrugs en gevaar zittende dingen, dat wij daar absoluut niet voor zijn. De herkeuring coffeeshops, het is nu de derde keer dat ik de vraag stel, hoe dat met de achterdeur zit, of die wordt meegenomen in de Bibop? De vorige keer niet, want anders, als je dat doet, dan wordt het lastig. Dus kunt u daar nog antwoord op geven?

De voorzitter: Ik stel voor dat wij even, na deze vergadering, dat u dat nog even wat verder toelicht. Ik bedoel, anders dan ga ik er nu op reageren en dan geef ik misschien toch nog niet wat u precies wil. Ik wil het best oppakken, maar dan doen we dat zo meteen even direct.

De heer Trompetter: Het lijkt me goed om dat ook voor het openbaar te weten. Er komt een herkeuring van de coffeeshops, we hebben in Haarlem een mooi beleid met het Keurmerk Coffeeshops. Toen het Keurmerk Coffeeshops werd opgesteld werd er terughoudend omgegaan met het meenemen van de achterdeur in de Bibop, omdat er nou eenmaal een verbod op zit. Blown mag in Nederland gewoon niet, het is gedoogd. Dus mijn vraag is of het op dezelfde manier wordt gedaan als de vorige keer, laat ik het zo zeggen, dan maak ik hem smaller.

Burgemeester Wienen: Nu doen we het op de manier zoals we het deden, dat klopt.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik had nog een vraag die ik niet gehoord heb, dat is de toezegging om bij de kadernota het eventuele capaciteitstekort ook financieel inzichtelijk te maken, zodat we daar eventueel andere keuzes in kunnen maken.

Burgemeester Wienen: Ik kan u verzekeren, bij de discussies in het college over de bezuinigingen en de prioriteiten is handhaving een van de dingen waarvan we gezegd hebben: daar willen we toch minder rigoreus in ieder geval voorstellen doen dan oorspronkelijk de ideeën waren. Ik kan u wel toezeggen dat wij

ook bij de bespreking in de volgende kadernota handhaving zeker nadrukkelijk aandacht zal hebben. Maar ik zat net in een andere commissie, daar werd ook weer gevraagd om bepaalde prioriteiten, dat had toen te maken met de havendienst. Ik kan hier onmogelijk zeggen dat één bepaald onderwerp bij het college bij voorbaat zal leiden tot een andere behandeling. Het heeft echt, we gaan er heel consciëntieus mee om, maar ik kan niet vooruitlopen op de resultaten daarvan.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Mijnheer IJsbrandy, nog een hele korte nabrander, dan.

De heer IJsbrandy: Het verzoek is ook alleen om het inzichtelijk te maken, zodat de raad daar uiteindelijk de keuzes in kan maken.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Dan neem ik aan dat dit onderwerp afdoende is behandeld, dat alle vragen zijn beantwoord. Ja.

13. 22.00 uur Rondvraag

De voorzitter: Dan gaan wij nu door naar het laatste agendapunt, te wetende de rondvraag. Ik ga gewoon maar even het rijtje af. SP.

De heer Garretsen: Twee rondvragen. De eerste ook mede namens de Partij van de Arbeid, stand van zaken lokaal mediafonds. Zijn de personen al benoemd die over de aanvraag moeten oordelen, en zijn er aanvragen gedaan? De tweede: de Wijkraad Vijfhoek, Raaks en Doelen, die heeft klachten, omdat Bedrijven Investerings Zone Centrum BIZ, die wil personen in het centrum, zowel winkelende als bewoners, via de wifi volgen. Twee vragen: wordt hier niet de bescherming van de persoonlijke levenssfeer door aangetast, en wat is uw persoonlijk standpunt hierover? Gaan die plannen van de BIZ nog door?

De voorzitter: Gaat uw gang, burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ten aanzien van het mediafonds: er zijn drie mensen aangezocht om het bestuur te vormen van het mediafonds. Twee daarvan hebben heel enthousiast ja gezegd, de derde was zo mogelijk nog enthousiaster, maar die heeft zich wel teruggetrokken, simpelweg omdat hij zei: ik zit zo in de Haarlemse journalistieke wereld dat, ik moet niet in de positie komen dat er twijfels kunnen ontstaan over de objectiviteit. We hebben afgesproken dat er daarvoor toch een derde gezocht wordt in ieder geval. Ik verwacht dat op vrij korte termijn dat afgerond is en dan zullen wij beginnen met de publiciteit, waardoor ook aanvragen binnen kunnen komen. Dat is tot nog toe niet gebeurd, maar we zijn goed op streek en ik ben blij met zulke enthousiaste, betrokken en deskundige mensen die mee willen doen. De tweede vraag, over de BIZ en het registreren van het aantal passanten via wifi-signalen. De methode die daarbij wordt toegepast, daar hebben we ons heel stevig in verdiept. De gemeente doet het niet. Als het gebeurt door een derde partij, dan zijn daar door de Autoriteit Persoonsgegevens stevige eisen aan gesteld en die worden hier ook gehanteerd. Dat betekent: er wordt een signaaltje opgevangen, dat signaaltje wordt direct door het apparaat wat het ontvangt omgezet in een niet meer tot de persoon te herleiden code. Die wordt weer direct omgezet, die wordt ook weer aangepast, waardoor op geen enkele manier de telling – want het gaat alleen maar om het tellen van het aantal mensen wat dan langskomt, wat de wifi aan heeft staan trouwens, dus het is alleen maar mensen met een telefoon en met wifi, of althans, met zo'n apparaat met wifi – en dat is op geen enkele manier te herleiden tot personen. Dus wij zien daar ook op toe. Wat wij gezegd hebben is: het is in overeenstemming met alle regels die er op dat punt bestaan. Dat is één, en daar zien wij zelf ook op toe. Wel zijn we aan het overwegen om te kijken: moeten we dit soort dingen niet toch op de één of andere manier

vergunningplichtig maken – dat is het op dit moment niet, je moet je alleen houden aan die regels – om in ieder geval overzicht te houden van wat er gaande is. Daar zijn we nog mee bezig, om daarnaar te kijken.

De heer Garretsen: Heel korte vervolgvraag: waarom wil de BIZ dit eigenlijk?

Burgemeester Wiene: Om te kunnen zien: hoeveel mensen zijn er nou eigenlijk op bepaalde plekken? Dat helpt om beleid te vormen en om ook in plaats van, laat ik zeggen het gevoel dat het heel erg druk is op bepaalde plekken, om dat door zo objectief mogelijke cijfers te kunnen ondersteunen.

De voorzitter: GroenLinks, u heeft uw rondvraag al gesteld, die betrof het vuurwerk. U heeft nog een rondvraag?

De heer Gün: '...'.

De voorzitter: U trekt ze in. Goed zo, prima. Zo zijn de mensen van GroenLinks. Mijnheer Sepers, had u nog rondvragen?

De heer Sepers: Voor de burgemeester niet.

De voorzitter: Voor mijnheer Snoek wel? Nou, gaat u dan maar uw gang, want mijnheer Snoek zit er nou toch.

De heer Sepers: Op 18 december 2019 stuurde het kabinet een brief aan de Tweede Kamer, over de mogelijkheden om de schommelingen in het gemeentefonds als gevolg van de trap op, trap af-systematiek te dempen. Zonder nou die systematiek als zodanig aan te passen schetst het kabinet enkele mogelijkheden om daaraan tegemoet te komen. Ik heb eigenlijk drie vragen aan de wethouder: wat is het oordeel van de wethouder over deze handreiking van het kabinet? Twee: is er al iets te zeggen over de mogelijke effecten van deze brief op de budgettaire ruimte bij de kadernota 2021? En drie: is de wethouder bereid ons te voorzien van mogelijke scenario's voor Haarlem bij de vier in de kabinetsbrief vermelde opties? Dank u wel.

Wethouder Snoek: Ik doe het nu kort, maar ik ga u ook wat toezeggen. Ik word niet enthousiast van deze vier maatregelen, die gaan ons niet helpen. Die gaan nu dus ook niet bij de kadernota helpen, maar sowieso niet omdat als het kabinet al tot iets kiest, we dat pas bij de meicirculaire uiteindelijk zullen gaan zien. Die betrekken we nog niet bij de kadernota, dus we zouden dan hooguit bij de begroting wat zien. Ik heb hier van de afdeling Concern Control een korte duiding op die vier maatregelen die in die brief worden voorgesteld en ik wil u eigenlijk gewoon toezeggen om die via de griffie aan u allen toe te laten komen. Dan kunt u even zien: wat zou welke maatregel precies voor ons betekenen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Snoek. Nog een ...

De heer Sepers: Zou ik nog een vraag mogen stellen?

De voorzitter: Ja, een hele korte graag.

De heer Sepers: Wethouder, in Den Haag klotst het geld tegen de plinten. Bent u nu eigenlijk niet heel erg teleurgesteld dat de coalitie, bestaande uit VVD, CDA, D66 en ChristenUnie, dat die eigenlijk hun lokale partijgenoten, die bestuurlijke verantwoordelijkheid dragen, in de kou laten staan?

Wethouder Snoek: Dit soort vragen stelde ik ook altijd toen ik op uw plek in de oppositie zat, dat is leuk.

De heer Sepers: Maar ik zit niet in de oppositie. U geeft geen antwoord dus?

Wethouder Snoek: We gaan hier geen Den Haagje spelen. Dat heeft geen enkele, daar wordt het niet beter van. Laten we proberen dat we Haarlem goed besturen met de middelen die we krijgen.

De voorzitter: Ja, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u, voorzitter. Ik heb een rondvraag over de Reddingsbrigade. Die wordt nu gezien als een vereniging, heb ik begrepen, als een goedwillende vereniging. Mijn vraag is of het niet een onderdeel zou moeten zijn van het Haarlems veiligheidsbeleid? Want overal waar evenementen zijn wordt de Reddingsbrigade uitgenodigd, is daar aanwezig, om drenkelingen te redden, eigenlijk als een soortement van veiligheidsdienst. Dus misschien moeten we dan als commissie er eens een keer over nadenken, ik weet het niet, maar die vraag wilde ik maar even hier in het midden gooien. Wie hem wil beantwoorden, die kan hem oppakken.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Kort, ik ben het met u eens dat de Reddingsbrigade ongelooflijk goed werk doet. Daar werken we ook voor samen, dus het is geen hulpdienst die wij dingen kunnen opdragen of iets dergelijks. Dat hoeft ook niet, want ze zijn ontzettend gemotiveerd en doen hun bijdrage. Wij geven ook, een weliswaar bescheiden, maar toch een subsidie om hen daarin ook tegemoet te komen. Dus ik onderken zonder meer hun positieve rol, de toegevoegde waarde als het gaat om activiteiten op of aan of in het water, maar we moeten er ook geen veiligheidsdienst van maken. Dat is het niet, dat wil het ook niet zijn. Het is een organisatie waar vrijwilligers hartstikke goed werk doen, waar wij graag gebruik van maken en als dat nog geoptimaliseerd moet worden, of als we daar nog eens over moeten praten, dan ben ik daar graag toe bereid. Maar het blijft volgens mij wel in dezelfde sfeer die wij hebben, namelijk: een zelfstandige organisatie die heel goed werk doet, waar wij graag mee samenwerken en daardoor een veiliger Haarlem hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ik weet dat ik hem niet heb aangekondigd, maar de heer Garretsen die stelde zo'n interessante vraag, dat ik, ik ben meteen eventjes zitten kijken op Autoriteit Persoonsgegevens. Daar staat heel duidelijk dat er een wettelijke grondslag moet zijn voor het wifi tracken. Dus ik vroeg me af: welke wettelijke grondslag gebruiken wij dan in Haarlem?

Burgemeester Wienen: Dat klopt, als je als overheid dat zou doen, dan moet dat een beperkte en omschreven doelstelling hebben. Dat is zowel in de tijd beperkt als heel erg gericht op een bepaald doel. Dat is hier niet aan de orde en wij doen het ook niet. Dus het punt wat u benoemt, dat is inderdaad waar, dat klopt. Dus wij doen het als gemeente ook niet. Als we het zouden willen doen, dat doen we het op grond van het feit dat we bijvoorbeeld op een bepaalde plek in verband met de veiligheidssituatie zeggen: we hebben daarvoor wat informatie nodig. Maar dat is hier niet aan de orde, dus wij doen het ook niet.

De heer Garretsen: Het is wel een argument om vergunningen te verlenen?

Burgemeester Wienen: Dat is één van de redenen waarom wij zeggen: wij denken dat het goed is om wel zicht te houden op wat er gebeurt. Daarom overwegen we een vergunningsplicht.

Mevrouw De Raadt: Heel kort, want met wettelijke grondslag, daarmee bedoelen ze dus bijvoorbeeld toestemming. Dat gaat dus ook, niet zozeer alleen voor gemeentes geldt dat, maar dat geldt dus ook voor het bedrijf dat dit gaat doen. Dus op het moment dat je toestemming vraagt aan elke persoon, dan zou dat een wettelijke grondslag opleveren. Dus ik vind het echt een superinteressant onderwerp en ik zou het eigenlijk kunnen, misschien kunnen we het wel agenderen, om daar nog iets verder over door te praten. Dus, maar dat is dan een vraag aan deze commissie.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, ik vind dat een uitstekend plan. Ik vind het ook een heel interessant onderwerp, maar misschien kunt u dan iets aanleveren, als een soort van grondbeginsel, besprekking, document, dingetje, dat we daar ...

Mevrouw De Raadt: Daarom vroeg ik dus ook: welke wettelijke grondslag wordt er dus nu bijvoorbeeld gebruikt? Als dat gewoon kort uiteengezet kan worden in een korte notitie, dan kunnen we volgens mij dat als onderlegger gebruiken.

Burgemeester Wienen: Ik kan best zorgen voor een korte notitie. Niet over de wettelijke grondslag, maar gewoon over hoe we hiermee omgegaan zijn en wat volgens ons de relevante regelgeving is. Dan kunnen we hier kijken of dat een voldoende beeld oplevert of niet.

De voorzitter: Ik heb de burgemeester zojuist horen beloven dat hij komt met een korte notitie wat betreft dit onderwerp. Dat kan dan vervolgens geagendeerd worden door deze commissie. Eens even kijken, hoor. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik had een vraag over welke ICT-systemen gebruiken we, en zijn die up-to-date? Ik had een beetje het antwoord gehoord, maar ... Ik heb ook een prijsvraag gehouden op Facebook, dus ik zou graag precies de update-versie van het besturingssysteem willen hebben, want meerdere mensen hebben waarschijnlijk het antwoord goed.

De voorzitter: Wat ontzettend jammer is, is dat dit dan een rondvraag is voor de heer Botter, want dit is natuurlijk ...

De heer Van den Raadt: Ja, maar die had natuurlijk al gezegd dat we Windows 7 hadden en dat voor de rest alles veilig was. Een halfuur later zei hij dat dat andere systeem ook gehackt was, dus dan ...

De voorzitter: Hij was niet gehackt, hij was instabiel, heb ik begrepen. Hij is uit de lucht gehaald in de alarmfase, weet ik veel. Ik geloof niet dat hier nu één van de leden van het college hier op een dergelijke technische vraag een passend antwoord kan geven.

De heer Van den Raadt: Oké, gaan we verder. Dan hebben we nog de vraag: hoe staat het met de aanpak autobranden en hoeveel waren dat er in 2019? Wij weten natuurlijk nu sinds kort dat u ook toegeeft dat we te weinig agenten hebben, maar hoe staat het met de autobranden?

Burgemeester Wienen: U bent altijd een meester in het naar uzelf toe draaien van dingen die gezegd worden. Ik heb niet ook toegegeven, ik ben al jaren bezig met de discussie over de wenselijkheid van extra capaciteit voor de politie. Dat is niet nieuw en dat ook niet een toegeven, maar ik denk dat dat gewoon een hele goede zaak is als de politie wat meer armslag heeft. Dat is niet van vandaag of gisteren. Als het gaat om autobranden: daar zijn er een flink aantal van geweest. De politie geeft aan zestig autobranden die

aangestoken lijken te zijn. Daarnaast zijn er nog, uit het hoofd gezegd een stuk of, ik meen, zestien die op andere wijzen zijn ontstaan. Dat kan ook zijn dat een brand ontstaat, omdat er in de auto zelf iets niet goed is. Dan zijn er ook nog vijf gevallen waarbij schade is ontstaan door brand door externe oorzaken. Dus niet omdat de auto zelf is gaan branden, maar omdat er door, of dat nou vuurwerk is of andere zaken, toch brandschade is ontstaan. Dat zijn de cijfers en dat is uiterst zorgwekkend. Voor de politie is het ook al een hele tijd, dat is ook niet nieuw, een prioriteit om te kijken: kunnen wij daar patronen in ontdekken? Hebben we het idee dat het op bepaalde plekken zich met name voordoet, dat er mogelijk bepaalde daders zijn die dit regelmatig doen? Tot nog toe is het niet gelukt om via de analyse van wat er zich voordoet daar een duidelijk patroon in te ontdekken, maar het heeft zeker veel aandacht, want het heeft forse impact en het is uitermate kwalijk.

De heer Van den Raadt: Dan een aanvullende vraag. Dan begrijp ik dus dat er is afgelopen jaar bijvoorbeeld niemand opgepakt voor autobranden?

Burgemeester Wienen: Voor zover ik weet niet.

De heer Van den Raadt: Dan had ik nog een tweede vraag en dat ging over die flatbrand, waar dan die dame niet verbrand was, maar eerst vermoord en toen verbrand. Kunt u daar nog wat over zeggen?

Burgemeester Wienen: Nee, niet meer dan wat er op dit moment door justitie daarover is vrijgegeven. Dat heeft ook in de krant gestaan. Ik heb ook niet de vrijheid om er nu meer informatie over te geven, want dat onderzoek loopt. Dat is dus echt, omdat het een onderzoek is, wordt er terughoudend omgegaan met het delen van alle informatie die beschikbaar is.

De heer Van den Raadt: Goed. Dan een laatste vraag, want dat is weer vers van de pers. Vrijdag een schietpartij in de Slachthuisbuurt en maandag, of gisteren, woensdag kwam dat pas naar buiten in het nieuws. Weet u daar ook al wat meer van, of moeten we dat ook de krant blijven volgen?

Burgemeester Wienen: Dat is altijd verstandig. Kritisch blijven volgen trouwens. Maar ik weet ervan, ik ben toen ook op de hoogte gebracht, maar ik heb geen informatie daarover op dit moment te delen.

14. 22.10 uur Sluiting

De voorzitter: Volgens mij waren dit de rondvragen, volgens mijn telling. Dat betekent dat wij aan het eind zijn gekomen van deze vergadering. Dank u wel voor uw komst en tot de volgende keer.